

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
Performance of SUT Undergraduate Students:
Possible factors and explanations

กานดา คำมาก และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กรกฎาคม 2558

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
Performance of SUT Undergraduate Students:
Possible factors and explanations

ที่ปรึกษาโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรชุน ไชยเสนะ

นางสาวจิตตานันท์ ติกุล

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

นางกานดา คำมาก

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ร่วมวิจัย

นางสาวภัทราวรรณ สุนทราศรี นักวิจัย

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กรกฎาคม 2558

คำนำ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ถือเป็นการทำวิจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เนื่องจากผลที่ได้จากการวิจัยดังกล่าวเป็นผลจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มใหญ่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง หากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้ ก็จะส่งผลให้มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในการดำเนินภารกิจทางด้านการจัดการเรียนการสอน

คณะผู้วิจัย จึงมีความตั้งใจที่จะจัดทำวิจัยสถาบันเพื่อศึกษาถึงข้อมูลที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ทราบถึงข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อสนับสนุนการวางแผนการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะอนุกรรมการวิจัยสถาบัน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในทุกด้านเป็นอย่างดี จนกระทั่งวิจัยสถาบันฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี หากมีข้อบกพร่องประการใดๆ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2) เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 จำนวน 343 คน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน
2. สาเหตุของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ นักศึกษาขาดความมีระเบียบวินัยทางการเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าเรียน แบ่งเวลาไม่เป็นทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน เวลาสงสัยมักไม่กล้าถามอาจารย์โดยตรง ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีปัญหาในการสอบ มีปัญหาในการคบเพื่อน นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่เป็นปัญหาเหมือนกันของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ นักศึกษาติดอยู่ในโลกสังคมออนไลน์ (Social Network) มากเกินไป ทำให้มีผลต่อการใช้เวลาในแต่ละวันจนทำให้เสียการเรียนซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการขาดเรียน เนื่องจากการตื่นสายจากการใช้เวลาในตอนกลางคืนมากเกินไป สำหรับแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ มหาวิทยาลัยควรมีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาตกเป็นจำนวนมาก โดยไม่คิดค่าสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่ทางบ้านมีฐานะไม่ดีจะได้ไม่ต้องเสียเงินเรียนพิเศษเพิ่ม และในบางรายวิชาควรมีคะแนนการเข้าชั้นเรียนด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าเรียน

Abstract

Factors affecting the performance of SUT undergraduate Students are investigated in this research. The sample group consisted of 343 Suranaree University of Technology students in their third or fourth years, during their second trimester term in the 2013 academic year. Questionnaires were used as the tool for data collection with analysis using frequencies, percentages, means, standard deviations, as well as Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, multiple regression analysis and content analysis.

The results of the research are as follows:

1. The study indicated that significant factors influencing the performance of SUT undergraduate Students statistically significant at level .05, consist of their study behaviors.

2. The factors causing students to achieve below 2.50 GPA area lack of study discipline; class attendance not given priority; inability to manage study and personal time; lack of concentration in studying; neglect of lesson review after class; lack of courage to voice questions to the instructor, so that there is lack of understanding of the lesson and subsequently trouble when taking examinations; and finally problems in friendships. Moreover there is a common problem in this group and that is the students' excessive immersion in social media networking, resulting in neglect of study in their time management, resulting in class absence, due to getting up late since they stayed up too late the previous night. A proposed remedy for those students with achievement below 2.50 is for the University to offer free additional instruction for foundational courses in which many students fail, to help students who are economically challenged, so that they would not have to pay for additional tutoring. Some courses should have attendance points as well to be an additional incentive for student attendance.

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยสถาบันฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากคณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนทุนวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ อาทิ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงส ตาราศักดิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา และคุณจิตตานันท์ ติกุล ที่ได้ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณที่ปรึกษาโครงการวิจัย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรชุน ไชยเสนะ ผู้ตรวจแก้ไขบทคัดย่อฉบับภาษาอังกฤษ และคุณจิตตานันท์ ติกุล ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหา ให้กำลังใจ ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัยจนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้บริหารสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ ที่ได้ส่งเสริมและสนับสนุนในการทำวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ คุณภัทรารวรรณ สุนทราศรี ผู้ร่วมวิจัยที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยกันจัดทำข้อมูลจนวิจัยสถาบันฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณ คุณภฤตสมน วิสัยดี และคุณจงชญา วีระชัย สังกัดส่วนแผนงาน ที่กรุณาให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเก็บข้อมูล และขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ได้กรุณาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญและมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัยครั้งนี้ หากมีข้อบกพร่องประการใดๆ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

นางกานดา คำมาก
หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร.....	3
1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	4
1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา.....	4
1.4.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับงานวิจัย.....	7
2.1.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need).....	7
2.1.2 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory).....	12
2.2 การสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13

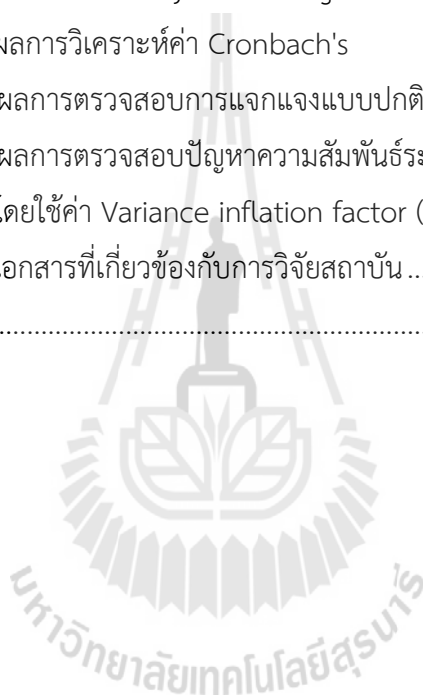
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	13
2.2.2 พฤติกรรมในการเรียน.....	15
2.2.3 คุณภาพการสอน.....	16
2.2.4 เจตคติต่อการเรียน	17
2.2.5 ความสัมพันธ์กับเพื่อน	19
2.2.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	24
3.1.1 ประชากร.....	24
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	31
4 ผลการวิจัย	33
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ	35
4.3 ผลการวิจัย.....	45
4.4 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	57
5.3 ข้อเสนอแนะ	64
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	64
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	64
รายการอ้างอิง.....	66

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
ภาคผนวก		
ภาคผนวก ก	แบบสอบถามวิจัยสถาบัน.....	ก-1
ภาคผนวก ข	สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC : Item Objective Congruence Index).....	ข-1
ภาคผนวก ค	ผลการวิเคราะห์ค่า Cronbach's ผลการตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติ ผลการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่า Variance inflation factor (VIF).....	ค-1
ภาคผนวก ง	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยสถาบัน.....	ง-1
ประวัติผู้วิจัย	.....	71

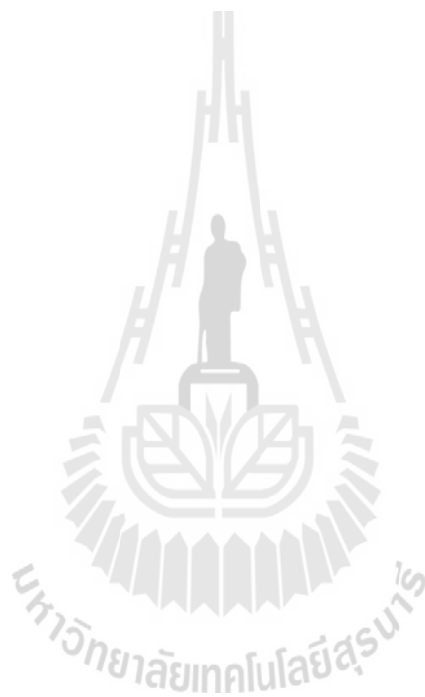

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ความต้องการในแต่ละลำดับชั้นสิ่งที่ต้องการและสิ่งจูงใจ.....9
2.2	การสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....23
3.1	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 สำนักวิชา ประจำปีภาคการศึกษาที่ 2/2556 24
3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ทั้ง 6 สำนักวิชา ประจำปีภาคการศึกษา ที่ 2/2556..... 26
3.3	ผลการหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC : Item Objective Congruence) ของ แบบสอบถาม..... 29
3.4	ผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม..... 30
3.5	ชื่อย่อตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน..... 32
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 34
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 35
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน..... 36
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับคุณภาพการสอน..... 38
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน 40
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน 42
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์..... 44
4.8	ระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50)..... 46
4.9	ระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50)..... 48
4.10	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
2.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์	8

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็น “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” แห่งแรกของประเทศไทย สามารถกำหนดระบบบริหารบุคลากร การเงิน การบริหารวิชาการ และการจัดการทั่วไป ได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะและภารกิจของมหาวิทยาลัย ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบเรียนเก็บหน่วยกิตแบบไตรภาค (Trimester) ในปีการศึกษาหนึ่งมี 3 ภาคการศึกษา แต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาการศึกษาประมาณ 13 สัปดาห์ ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการจัดการ สาธารณสุขศาสตร์ แพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี ยกเว้นสาขาวิชาแพทยศาสตร์ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร 6 ปี

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนที่มีครูดูแลอย่างใกล้ชิด มาสู่การรับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง พึ่งพาตนเองและเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ซึ่งนักศึกษาต้องปรับพฤติกรรมการใช้ชีวิตทางการศึกษาให้เหมาะสมกับระบบการเรียนการสอน และจัดการบริหารเวลาในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยด้วยตนเอง ซึ่งนักศึกษามักจะพบปัญหาต่างๆ ในระหว่างการเรียน เช่น ปัญหาด้านการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับเพื่อน ระบบการจัดการเรียนการสอนทำให้มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษา ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษามีแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย (เป้าหมาย ≥ 2.50 : รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี) ส่งผลให้มีการพ้นสถานภาพนักศึกษาเนื่องจากสาเหตุผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อรุ่นสูงกว่าเป้าหมาย (ร้อยละ 12.73 : เป้าหมาย < ร้อยละ 5) จากข้อมูลของระบบทะเบียนและประเมินผล ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2552 – 2554 แสดงถึงแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ 2.39 2.29 และ 2.34 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีทั้ง 3 ปีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาต้องพ้นสถานภาพนักศึกษาไปในที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น จากรายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2554 (พฤษภาคม 2554 – เมษายน 2555) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี หน้า

ณ ได้กล่าวถึงปัญหาการผลิตบัณฑิตมีระดับคะแนนต่ำกว่า 3 มาอย่างยาวนาน ควรเร่งวิเคราะห์หาสาเหตุที่ชัดเจนและหาแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังให้มากขึ้น เพื่อหาสาเหตุสำคัญอย่างเป็นระบบเพื่อทราบสาเหตุสำคัญที่แท้จริง และเป็นข้อมูลการจัดทำนโยบายเพื่อแก้ปัญหา โดยถือเป็น SUT agenda ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษและทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังในการแก้ปัญหา

คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า สำรอน ชินจันทิก (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และนิสัยในการเรียน บังอร มากดี (2548) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบการจัดการฐานข้อมูลของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า คุณภาพการสอนของครูและเจตคติของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบการจัดการฐานข้อมูลของนักศึกษา ดวงกมล บุญธิมา (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนในระดับปริญญาโท บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจในการเรียน คุณภาพการสอน และความสัมพันธ์ในครอบครัว สุคนธา โทศิริ (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) ได้ เอนก แสนมหาชัย (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับ ปวส. 2 พบว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้เรียน (พฤติกรรมการเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน) ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอน (ความรู้ความสามารถในการเรียนการสอน คุณธรรมจริยธรรมของครู) และความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนด้านสถานศึกษา (การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา) ขนิษฐา บุญภักดี (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียน

และ พรจันท์ โพธินาค (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า คุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษา คุณภาพการสอน ลักษณะของหลักสูตรและความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยเป็นบวก แสดงว่าตัวแปรกลุ่มนี้เป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยได้กำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ≤ 2.50 และ ≥ 2.50 รวมจำนวนแล้วมากถึง 2,401 คน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดี และเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้เห็นเป็นรูปธรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.2.2 เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด และปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ≤ 2.50 และ ≥ 2.50 รวมจำนวนแล้วมากถึง

2,401 คน (Website ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี : ข้อมูล ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2556)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

- 1.1 พฤติกรรมในการเรียน
- 1.2 คุณภาพการสอน
- 1.3 เจตคติต่อการเรียน
- 1.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน
- 1.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

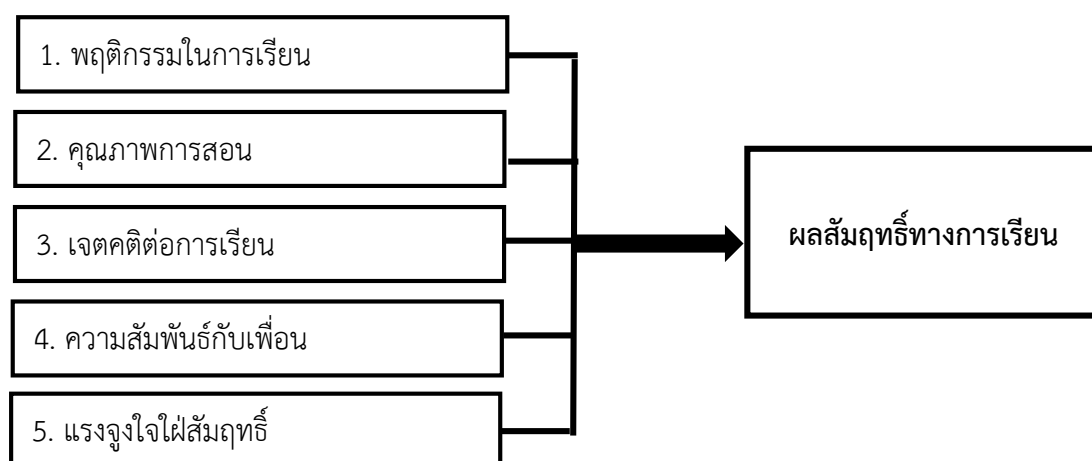
1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามในกลุ่มของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

1.4.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังที่ Carroll (1963) Bloom (1976) Stiggins (1994) บังอร มากดี (2548) ดวงกมล บุญธิมา (2549) ศกลวรรณ กาญจนภักดี (2549) สกกุล มูลแสดง (2549) ศักดิ์ชัย จันทะแสง (2550) ขนิษฐา บุญภักดี (2552) นฤมล อึ้งเจริญ (2552) เอนก แสนมหาชัย (2552) ศรัณย์ รื่นณรงค์ (2553) พรจันทร์ โพธิภาค (2554) และ อนุวัติ คุณแก้ว (2555) ได้ทำการศึกษาในตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ดังนิยามศัพท์ต่อไปนี้

1.5.1 พฤติกรรมในการเรียน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางด้านร่างกาย ความคิดและความรู้สึกของผู้เรียนทั้งในขณะที่เรียนและขณะที่อยู่นอกห้องเรียน ที่มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในขณะนั้น

1.5.2 คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพทางการสอนของอาจารย์ในรายวิชาต่าง ๆ ที่มีลักษณะเอื้ออำนวยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.5.3 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดและพฤติกรรมที่แสดงออก ที่มีต่อการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.5.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง ลักษณะการคบเพื่อนของนักศึกษา กิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน การเป็นที่สนใจในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อการแสดงออกทั้งในด้านความคิด ทศนคติ ค่านิยม พฤติกรรมและบุคลิกภาพ

1.5.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความขยันเอาใจใส่ในการเรียน มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน

1.5.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักศึกษาได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ นักศึกษาได้มีการเตรียมพร้อมในการศึกษา และปรับปรุงตนเองเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการศึกษา

1.6.2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการอธิบายแนวคิดถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ และทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมียู่ในตัวผู้เรียน และเนื้อหางานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องแยกเป็นประเด็น ได้ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
  - 2.1.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์
(Maslow's Hierachy of Need)
  - 2.1.2 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์
(McClelland's Achievement Motivation Theory)
- 2.2 การสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.2.2 พฤติกรรมในการเรียน
  - 2.2.3 คุณภาพการสอน
  - 2.2.4 เจตคติต่อการเรียน
  - 2.2.5 ความสัมพันธ์กับเพื่อน
  - 2.2.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ด้วยผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) (Hick, 1967 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2547) และ ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) (หลุย จำปาเทศ, 2533) ผู้วิจัยคาดว่าทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นจะสามารถเชื่อมโยงถึงลักษณะของตัวบุคคลที่จะสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์

(Maslow's Hierachy of Need)

มาสโลว์ (Maslow) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าความต้องการของบุคคลจะเป็นจุดเริ่มต้นของ กระบวนการจูงใจ สมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลมีดังนี้ (Hick, 1967 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2547)

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นๆ ต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจพฤติกรรมของบุคคลนั้น

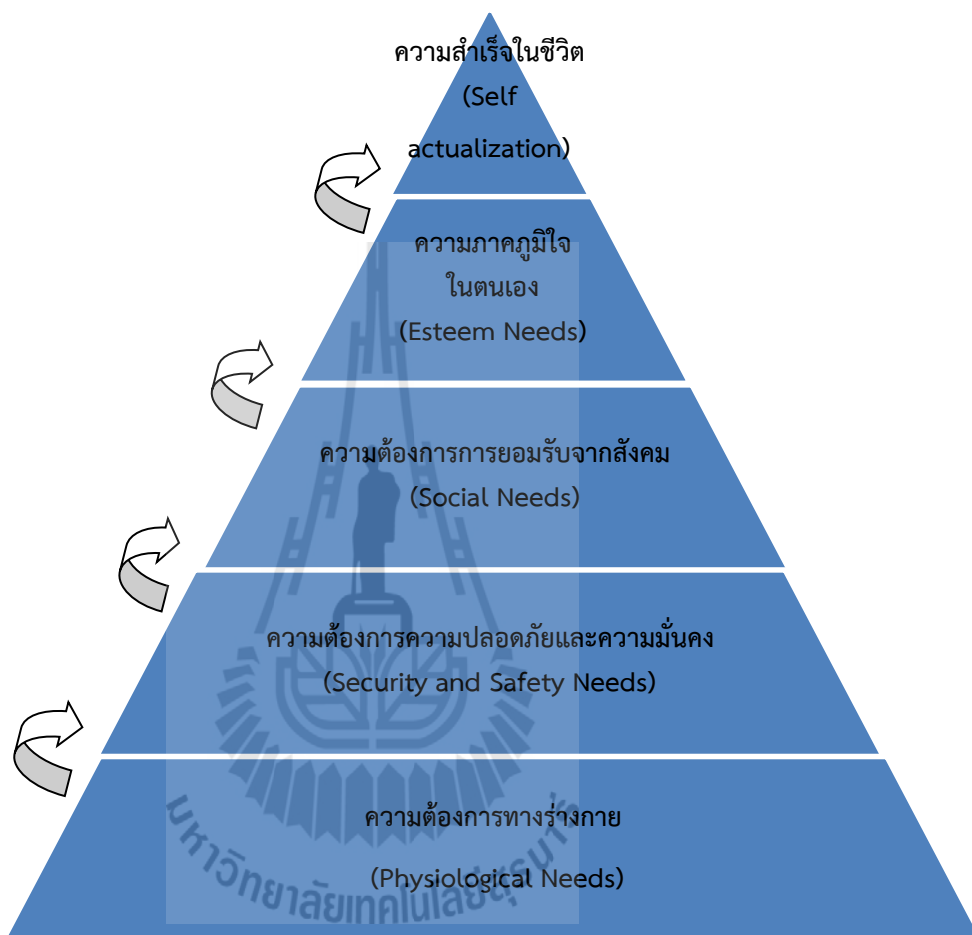
3. ความต้องการของบุคคลจะเรียงเป็นลำดับขั้นตอนตามความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป

มาสโลว์ แบ่งความต้องการออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (Greenberg and Baron, 2003)

1. ความต้องการที่จำเป็น (Deficiency Needs) ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ถ้าบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการเหล่านี้ก็จะทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ได้

2. ความต้องการก้าวหน้า (Growth Needs) ได้แก่ ความต้องการการยกย่องนับถือ และ ความต้องการตระหนักรู้ในตนเอง ถ้าบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการประเภทนี้จะช่วยให้บุคคลนั้นมีการเจริญเติบโตและพัฒนาไปจนถึงศักยภาพที่เขามีอยู่

ความต้องการดังกล่าวอาจจัดให้อยู่ในรูปของลำดับขั้นความต้องการตั้งแต่ระดับต่ำสุด ไปถึงสูงสุด 5 ระดับ ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (รอบบินส์และคลูเตอร์, 2547 อ้างถึงใน ชาตรี เหล่าเลิศ
รัตนา, 2553).

ตาราง 2.1 ความต้องการในแต่ละลำดับชั้นสิ่งที่ต้องการและสิ่งจูงใจ

ลำดับชั้นความต้องการ	สิ่งที่ต้องการ	สิ่งจูงใจ
1. ความต้องการทางกาย	อาหาร น้ำ การพักผ่อน อากาศ เพศ การขับถ่าย	- ค่าตอบแทน ค่าจ้าง เงินเดือน วันหยุด เวลาพัก สวัสดิการ
2. ความต้องการความปลอดภัย	ความปลอดภัย ความมั่นคง การคุ้มครอง	- เงินสงเคราะห์ ความมั่นคง ของงาน เงื่อนไขของหน่วยงาน ในการรักษาความปลอดภัย การ ประกันภัย ประกันชีวิต
3. ความต้องการความเป็น เจ้าของและความรัก	กลุ่ม พวกพ้อง ครอบครัว มีส่วนในสังคม ความรัก การ เอาใจใส่	- สัมพันธภาพที่ดีในหน่วยงาน การทำงานเป็นทีม มาตรการจิต ของผู้ร่วมงาน
4. ความต้องการการยอมรับ	สถานะในสังคม การยกย่อง ชมเชย	- ตำแหน่งงาน การยอมรับจาก สังคม ผลสัมฤทธิ์ในงาน โล่ รางวัล คำชมเชย การได้เป็น พนักงานดีเด่น
5. ความต้องการความสำเร็จ และใฝ่รู้ใฝ่เรียน	ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ความคิด สร้างสรรค์	- กิจกรรมฝึกอบรม งานที่ ท้าทาย งานที่ตัดสินใจเองได้ งานที่รับผิดชอบเอง
6. ความต้องการทางสุนทรีย์	ความละเอียดอ่อนในจิตใจ ความงาม ความดี ความสุข ทางใจ	- งานที่นำไปสู่สร้างสรรค์ และพัฒนาทางสังคม
7. ความต้องการความสำเร็จ และความสมบูรณ์แบบใน ชีวิต	สัมฤทธิ์ผลในงาน ความ ภาคภูมิใจในตนเอง คุณธรรม ค่านิยมส่วนตน	- งานเพื่องาน งานเพื่อความดี ในตัวของมันเอง

จากตาราง จะเห็นว่าความต้องการในแต่ละลำดับชั้นนำไปสู่การทำงานเพื่อให้ได้มาใน
สิ่งต่าง ๆ แม้บางขั้นตอนจะมีความคาบเกี่ยวกันอยู่บ้าง แต่ก็พอจะมองเห็นความแตกต่างใน
รายละเอียดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นที่ 5-7 ซึ่งเดิมมาสโลว์ไม่แยกจากกัน จัดเป็นขั้นที่ 5 ด้วยกัน
ทั้งหมด ต่อมาจึงแบ่งให้ละเอียดออกไป ดังนั้นในขั้นที่ 5-7 ดังกล่าว จึงอาจรวมเป็นขั้นตอนเดียวกันได้
(กัลยา ยศคำลือ, 2553) ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้และเป็นความต้องการที่ทุกคนมีมาตั้งแต่เกิด เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิที่เหมาะสม การพักผ่อน ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ความต้องการทางสรีระเป็นสิ่งที่จะทำให้การทำงานของร่างกายอยู่ในสภาวะที่มีสุขภาพดี ดังนั้นในองค์การธุรกิจควรจะตอบสนองความต้องการขั้นนี้ได้หลายลักษณะ เช่น การจ่ายค่าแรงงานหรือเงินเดือนเพื่อพนักงานหรือลูกจ้างจะได้นำเงินไปใช้จ่ายในการแสวงหาสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต การจัดให้มีบ้านพักอาศัย หรือเบิกค่าเช่าบ้านได้ การมีรถรับส่งในการมาปฏิบัติงาน การมีสถานพยาบาลหรือให้เบิกค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริง การมีสถานที่ออกกำลังกายและนันทนาการ

2. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางสรีระได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัยนี้เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าจะได้รับการปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตราย หรือต้องการจะได้อยู่ในสภาวะที่มั่นคง ไม่มีอันตรายและไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เกิดการกระทบกระเทือนกับสภาพความเป็นอยู่ของตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ ในองค์การธุรกิจนั้นความต้องการขั้นนี้จะสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงานและสิ่งที่ได้รับหลังจากการเกษียณอายุ ดังนั้นความต้องการนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงอาชีพที่บุคคลจะเลือกกระทำ สำหรับความต้องการในระดับนี้จะเห็นได้จากการที่พนักงานจะมีการออมทรัพย์ มีการประกันชีวิต มีการประกันสุขภาพ ตลอดจนพยายามหางานที่มีความมั่นคงในลักษณะการจ้างหรือมีความมั่นคงในสวัสดิการของลูกจ้าง ดังนั้นองค์การธุรกิจจึงควรสนองความต้องการดังกล่าวให้แก่พนักงานแต่ละคนด้วย

3. ความต้องการทางสังคมหรือความเป็นเจ้าของ (Social of Belonging Needs) ความต้องการขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการความมั่นคงและปลอดภัยได้รับการตอบสนองความต้องการทางสังคมหรือความเป็นเจ้าของ เป็นความต้องการที่จะมีมิตรสัมพันธ์กับผู้อื่น กล่าวคือ ต้องการมีเพื่อน ได้รับความรักและการยอมรับจากผู้อื่น ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนนั้นต้องการให้คนอื่นรักชอบตน ต้องการมีคนที่ตนรักชอบ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการมีสิทธิเป็นเจ้าของสิ่งที่คิดว่าเป็นของตน สิ่งสำคัญก็คือบุคคลต้องการที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับความรักเหล่านั้น ดังนั้นองค์การธุรกิจสามารถตอบสนองความต้องการของพนักงานโดยให้เขามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีการทำงานเป็นกลุ่ม มีลักษณะของการร่วมมือร่วมใจในการทำงานมากกว่าที่จะมุ่งการแข่งขัน ต้องยอมรับความคิดเห็นของเขาด้วย

4. ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) ความต้องการในขั้นนี้แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

4.1 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Respect from Others) ได้แก่ ต้องการเป็นที่รู้จักของสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับว่าตนเป็นคนสำคัญ ต้องการมีชื่อเสียง ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น เป็นต้น

4.2 ความต้องการการยอมรับนับถือในตนเอง (Self Respect) ซึ่งได้แก่ ความต้องการที่จะเป็นคนมีความสามารถ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำเร็จ มีอิสรภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้

4.3 ความต้องการตระหนักรู้ในตนเอง (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ในการที่จะกระทำให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเอง และเป็นการได้พัฒนาศักยภาพที่แท้จริงของตนเองเพื่อความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงด้วยการพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดของตนตามศักยภาพที่มีอยู่อย่างแท้จริง องค์การธุรกิจควรมองความต้องการในระดับนี้โดยให้การจูงใจแก่พนักงานหลาย ๆ ลักษณะ กำหนดเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารระดับต่าง ๆ การมอบหมายงานที่ท้าทาย การให้โอกาสในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

มาสโลว์ กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้หมด กล่าวคือ บุคคลสามารถตอบสนองความต้องการทางสรีระได้ประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์ ตอบสนองความต้องการความมั่นคงและปลอดภัยได้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ตอบสนองความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของได้ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ตอบสนองความต้องการการยกย่องนับถือได้ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ และมีความสามารถตอบสนองความต้องการตระหนักรู้ในตนเองได้ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ (Dubrin, 1992 อ้างถึงใน บุญมัน ธนาศุภวัฒน์, 2553)

อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวมาความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับที่สูงกว่าจะเกิดขึ้นมานั้นก็ไม่ใช่หลักเกณฑ์ที่ตายตัวเสมอไป ความต้องการบางอย่างอาจได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วนแล้วอาจก่อให้เกิดความต้องการอื่น ๆ ขึ้นมาได้ และในบางกรณีความต้องการของบุคคลก็มักจะเกิดขึ้นซ้ำซ้อนหรือเหลื่อมกันได้ นั่นคือความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดไป แต่ความต้องการอย่างอื่นจะเกิดขึ้นมา

2.1.2 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์

(McClelland's Achievement Motivation Theory)

แมคเคลแลนด์ (McClelland) มีความเชื่อว่าความต้องการของบุคคลเป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าอย่างอื่น ความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้จึงมีอิทธิพลสูงใจให้บุคคลแสดงหรือประพฤติปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของเขา ความต้องการในชีวิตของแต่ละคนจะแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างในสิ่งแวดล้อมทั้งครอบครัวที่ทำงาน ตลอดจนประเพณีวัฒนธรรม แมคเคลแลนด์ ได้กล่าวถึงความต้องการ 3 ประการ ดังนี้ (หลุยส์ จำปาเทศ, 2533)

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (The Need for Achievement) เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา คุณลักษณะของคนที่มีความต้องการประสบความสำเร็จ ได้แก่

1.1 เป็นคนที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรับภาระหรือมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่ชอบเกียจงาน จะค้นหาว่าปัญหาสามารถจะถูกแก้ไขได้โดยวิธีใดหรืออย่างไร

1.2 เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าปกติ และชอบเสี่ยงกับเป้าหมายนั้น

1.3 เป็นคนที่ต้องการให้ผู้อื่นประเมินหรือบอกสิ่งที่เขาทำว่าเป็นอย่างไร

2. ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (The Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะส่งเสริมและรักษาสัมพันธ์ภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการมิตรสัมพันธ์สูง มีลักษณะดังนี้

2.1 เป็นคนที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้รับการยอมรับและให้ความเชื่อมั่นหรือให้กำลังใจจากผู้อื่น

2.2 เป็นคนที่มีแนวโน้มที่จะปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นตามความปรารถนาและบรรทัดฐานของผู้อื่นได้

2.3 เป็นคนที่มีความใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่นอย่างแท้จริง

3. ความต้องการอำนาจ (The Need for Power) เป็นความต้องการที่จะมีอิทธิพลและครอบงำผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง มีลักษณะดังนี้

3.1 มีความปรารถนาที่จะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นโดยตรง

3.2 มีความปรารถนาที่จะมีกิจกรรมในการควบคุมเหนือผู้อื่น

3.3 มีความสนใจในการรักษาสัมพันธ์ภาพในการเป็นผู้นำ ผู้ตาม

ความต้องการอำนาจ แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ (อรุณ รักธรรม, 2545)

(1) ความต้องการอำนาจที่เป็นส่วนตัว (Need for Personal Power) เป็นลักษณะของผู้ที่ขบถอึดอัด แสดงความแค้นเหนือคนอื่น ชอบข่มขู่ผู้อื่น

(2) ความต้องการอำนาจที่มาจากองค์กร (Need for Institutional) เป็นผู้ที่ยึดมั่นในระเบียบวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร ต้องการมีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ ในองค์กร ต้องการได้รับการยกย่องชมเชย

ตามแนวความคิดของแมคเคลแลนดั้น ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรจะมีลักษณะแตกต่างกันไปตามความต้องการ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องจูงใจโดยใช้วิธีที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าต้องการจูงใจผู้ปฏิบัติงานที่มีความต้องการความสำเร็จสูง ก็อาจมอบหมายงานที่ท้าทายความสามารถให้พวกเขาได้รับผิดชอบ แต่ถ้าต้องการจูงใจผู้ปฏิบัติงานที่มีความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ก็อาจมอบหมายงานที่ต้องทำงานร่วมกันและจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน

2.2 การสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1.1 ความหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลลัพธ์จากการจัดการเรียนการสอน ที่สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอนว่าอยู่ในระดับใด และได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

สุคนธา โหศิริ (2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ ซึ่งเป็นขนาดของความสำเร็จอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งอาจได้มาจากผลการทดสอบของครูผู้สอน การสังเกตพฤติกรรมจากผลงานที่ครูกำหนดให้ทำ หรือได้จากการวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชนิษฐา บุญภักดี (2552) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ การวัดด้านปฏิบัติ และการวัดด้านเนื้อหา จะพบว่าผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปแบบของคะแนนหรือเกรดที่ได้จากโรงเรียน

พรจันทร์ โพธินาค (2554) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ เช่น การคิดการแก้ปัญหา ซึ่งประเมินจากเกรดเฉลี่ยที่ได้จากสถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์เป็นตัวแสดงให้ถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวทางการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน อันเกิดจากกระบวนการที่ต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความพยายาม รวมทั้งการฝึกฝนและการนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียน

และผู้สอนได้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถวัดได้จากคะแนนที่ผู้เรียนได้รับเมื่อการจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละภาคการศึกษา

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนักเรียนและนักศึกษา ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในครอบครัว (รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส, 2545) คุณภาพการสอนของครูและเจตคติของนักศึกษา (บังอร มากดี, 2548) ความเครียด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ (สุคนธา โหศิริ, 2549) ตัวแปรต้นมีอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย ทศนคติ และนิสัยในการเรียน คุณภาพการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน (พรจันทร์ โพธินาค, 2554)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน (ดวงกมล บุญธิมา, 2549; ขนิษฐา บุญภักดี, 2552) นิสัยทางการเรียน (รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส, 2545; สำรวน ชินจันทิก, 2547; สกุลมุลแสดง, 2549) คุณภาพการสอน (ดวงกมล บุญธิมา, 2549) เจตคติต่อการเรียน (ดวงกมล บุญธิมา, 2549; ขนิษฐา บุญภักดี, 2552) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (สำรวน ชินจันทิก, 2547; สุคนธา โหศิริ, 2549) นอกจากนี้ ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ความเครียด พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ (สุคนธา โหศิริ, 2549) บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความสนใจในการเรียน และความสัมพันธ์ในครอบครัว (ดวงกมล บุญธิมา, 2549) พื้นความรู้เดิม (รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส, 2545; สำรวน ชินจันทิก, 2547) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การสนับสนุนของผู้ปกครอง (รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส, 2545) และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง (สำรวน ชินจันทิก, 2547)

จากการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาตัวแปร พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งผลการวิจัยที่ผ่านมายืนยันว่า ตัวแปรเหล่านี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรดังกล่าวจะส่งผลต่องานวิจัยและเป็นประโยชน์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการศึกษาที่จะพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในกลุ่มที่มีผลการเรียนมากกว่า 2.50 ให้ดียิ่งขึ้นไป นอกจากนั้นแล้วยังเป็นการสนับสนุนและธำรงรักษานักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 อีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความสนใจในตัวแปร ความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งถึงแม้ว่า จะยังไม่มีงานวิจัยที่แสดงว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง และมีงานวิจัยที่

แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สำรวจ ชินจันทีก, 2547)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์กับเพื่อน

ในลำดับถัดไป เป็นการนำเสนอความหมายและความสำคัญของตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ดังนี้

2.2.2 พฤติกรรมในการเรียน

ความหมายของคำว่า พฤติกรรมในการเรียน (Learning Behaviors) มีคำอื่น ๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ (Study Skills) เทคนิคการเรียนรู้ (Study Techniques) นิสัยในการเรียน (Study Habits) และยุทธวิธีในการเรียน (Learning Strategies) และได้มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมในการเรียนในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

ดวงกมล บุญธิมา (2549) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการศึกษาเล่าเรียน เช่น การดูหนังสือ การทำการบ้าน การเตรียมตัวสอบ ฯลฯ ซึ่งผู้เรียนได้ประพฤติปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความเคยชินหรือกลายเป็นนิสัย

สกุล มูลแสดง (2549) กล่าวว่า นิสัยการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมเฉพาะของแต่ละคนที่แสดงออกหรือกระทำเพื่อตอบสนองทางการเรียน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และปฏิบัติหรือฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย โดยเฉพาะวิธีการเรียน การทำงานที่เกี่ยวกับการเรียน และใช้เวลาในการเรียน อาจสรุปได้ว่านิสัยในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากองค์ประกอบด้านสติปัญญา นิสัยการเรียนรู้ที่ไม่ดีจะขัดขวางการเรียน ส่วนนิสัยการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยส่งเสริมการเรียน ดังนั้น จึงควรขจัดนิสัยการเรียนรู้ที่ไม่ดีให้เหลือน้อยที่สุดหรือหมดไป แล้วสร้างนิสัยการเรียนรู้ที่ดีขึ้นในตน นิสัยการเรียนรู้ที่ดีที่สร้างขึ้นระหว่างเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ประสบผลสำเร็จในการเรียนและถ้าได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องก็จะเป็นนิสัยติดตัวต่อไปในตอนที่เป็นผู้ใหญ่ ทำให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง เป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นคนดีของสังคมที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ชนิษฐา บุญภักดี (2552) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ คือพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกหรือความสนใจในการเรียน ได้แก่ พฤติกรรมก่อนเรียน เช่น การอ่านบทเรียนล่วงหน้า การเตรียมอุปกรณ์การเรียน พฤติกรรมระหว่างเรียน คือ การมีส่วนร่วมในระหว่างเรียน เช่น จดบันทึก ตอบข้อซักถาม และพฤติกรรมหลังเรียน คือ การทบทวนบทเรียน ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้นี้เป็นพฤติกรรมที่นำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน และสามารถปฏิบัติหรือฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย

ศรีณย์ รื่นณรงค์ (2553) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมเคยชินของบุคคลที่แสดงออกเป็นประจำ สม่ำเสมอ เกี่ยวกับการเรียนจนกลายเป็นโปรแกรมควบคุมจิตใจและพฤติกรรมให้มีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียน มุ่งมั่นแสวงหาความรู้ แบ่งเวลาและมีความรับผิดชอบในการเรียน หรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียน

พรจันทร์ โพธินาค (2554) กล่าวว่า ทักษะคติและนิสัยในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยการแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือสนับสนุน หรือไม่ชอบในการเรียน หากนักศึกษามีทักษะคติและนิสัยในการเรียนที่ดี จะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและสามารถสำเร็จการศึกษาได้

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงออกและการปฏิบัติตัวของนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรียนของตนเอง และการแสดงออกดังกล่าวมีทั้งพฤติกรรมที่ดีและไม่ดี ดังนั้น นักศึกษาจึงควรมีการปรับปรุงตนเองในด้านพฤติกรรมที่ไม่ดี เนื่องจากพฤติกรรมที่ไม่ดีอาจจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ และในด้านพฤติกรรมที่ดีควรมีการรักษาไว้หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมเพื่อความสำเร็จในการศึกษา

2.2.3 คุณภาพการสอน

ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คือ คุณภาพการสอน และได้มีผู้ให้ความหมายของคุณภาพการสอนในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

Bloom (1976) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน และงานที่ต้องทำให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การชมเชย ตำหนิ กล่าวข้อความสนับสนุนให้เหมาะสมกับผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง การวินิจฉัยและแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนแต่ละคนบรรลุการเรียนรู้ในจุดประสงค์ใดบ้างและยังขาดในจุดประสงค์ใด ส่วนการแก้ไขข้อบกพร่อง (Correctives) เป็นกระบวนการและกิจกรรมที่ใช้เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยยึดตามข้อมูลย้อนกลับ

บังอร มากดี (2548) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ผลว่าตนเองทำได้ถูกต้องหรือไม่และการแก้ไขข้อบกพร่อง

Carroll (1963) อ้างถึงใน ครองสิน มิตะทั้ง (2548) ให้ความหมายว่าคุณภาพการสอนว่า หมายถึง การจัดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้

ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง กล่าวคือ นักเรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนในการทำงานอย่างดี รู้ว่าตนต้องการเรียนอย่างไร มีการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนจากง่ายไปสู่ยาก และจัดการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะของนักเรียน

ดวงกมล บุญธิมา (2549) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น ความสามารถในการเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความรอบรู้การให้ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากชั้นเรียน เป็นต้น จะเห็นว่าการสอนที่มีคุณภาพจะอำนวยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นพฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างมาก และได้พัฒนารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างมาก พบว่าคุณภาพการสอนมีผลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พรจันทร์ โพธินาค (2554) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพทางการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะต้องมีกลยุทธ์ในการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อีกทั้งผู้สอนต้องมีการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้การสอนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเดียวกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า คุณภาพการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งได้แก่ การเสริมแรงจากผู้สอน การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การค้นคว้าข้อมูล การมีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่หล่อหลอมให้ผู้เรียน รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาตนเอง ซึ่งประสิทธิภาพของคุณภาพการสอนจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จจากการเรียนการสอน

2.2.4 เจตคติต่อการเรียน

เจตคติต่อการเรียน ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้มีผู้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียนในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

Stiggins (1994) ให้ความหมายของ เจตคติ (Attitudes) ว่าเป็นความรู้สึกชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ ความรู้สึกด้านบวกหรือด้านลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความเกี่ยวเนื่องระหว่างความรู้สึกกับสิ่งนั้นโดยเฉพาะ เช่น เจตคติต่อครู ผู้บริหาร วิชา กิจกรรม การสอน ฯลฯ

ดวงกมล บุญธิมา (2549) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความรู้สึก ด้วยความพึงพอใจ

หรือไม่พึงพอใจก็ได้ และองค์ประกอบที่จะรวมกันเป็นเจตคติ คือ ความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติ ตามเจตคติที่เกิดขึ้น

Triandis (1971) อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย จันทะแสง (2550) แบ่งองค์ประกอบของเจตคติ เป็น 3 ส่วน สรุปได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ (A Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่ บุคคล สถานการณ์สังคม
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (An Affective Component) เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 คือ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจแล้วจะเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ
3. องค์ประกอบทางการกระทำ (Behavioral Component) เมื่อองค์ประกอบที่ 1 และ 2 แล้ว จะเกิดความพร้อมทางการกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 2 ดังกล่าว

ชนิษฐา บุญภักดี (2552) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาตามความรู้สึกทั้งในทางดีและไม่ดี พอใจและไม่พอใจ อันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่มีต่อบุคคล เจตคติ เป็นนามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายในของเรา การวัดเจตคตินั้นสามารถทำได้โดย การสังเกต การให้รายงานตัวเอง และใช้เทคนิคการฉายออก

เอนก แสนมหาชัย (2552) กล่าวว่า เจตคติ มีความหมายได้หลายความหมาย คือ

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
  - 1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ และสนับสนุน
  - 1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน
  - 1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลาง คือ ไม่มีความรู้สึกใด ๆ
2. บุคคลจะแสดงความรู้สึกออกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งจะแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวคำพูดสนับสนุน ท่าทาง หน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก หรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

การมีเจตคติหรือทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ หรือสามารถหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ คือ ต้องการใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (2553) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในจิตใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในของบุคคลที่จะแสดงออกมาให้เห็นทางพฤติกรรมลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อันเกิดจากความรู้คิดและความรู้สึกในการเห็นคุณค่า รู้สึกพอใจ ชอบหรือไม่เห็นคุณค่า ไม่พอใจ ไม่ชอบต่อสิ่งเร้า เช่น คน วัตถุสิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ และความคิด เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียน โดยผู้เรียนอาจจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจทำให้สนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษา

2.2.5 ความสัมพันธ์กับเพื่อน

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา นอกจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนแล้วยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อตัวผู้เรียนในทางที่ดีและไม่ดีได้ เนื่องจากกลุ่มเพื่อนจะมีผลต่อการพัฒนาในด้านจิตใจ สังคมและอารมณ์ในตัวผู้เรียน และได้มีผู้ให้ความหมายของความสัมพันธ์กับเพื่อนในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

ศกสวรรณ กาญจนภักดิ์ (2549) กล่าวว่า ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. การเปิดเผยความรู้สึก การเปิดเผยความรู้สึกจริงใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย เพื่อความเข้าใจอันดีและก่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่มั่นคง
2. มีความรู้สึกร่วม กล่าวคือ สามารถมีความเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคล
3. เคารพและยอมรับในบุคคลอื่น กล่าวคือ ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินใจว่าถูกหรือผิด ไม่ประเมินบุคคล เคารพในบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น
4. การยอมรับโดยไม่เห็นด้วย กล่าวคือ การเป็นผู้ฟังที่ดีที่พยายาม ทำความเข้าใจโดยประเมินบุคคลอื่น และให้ความสนใจบุคคลอื่น

นฤมล อึ้งเจริญ (2552) ให้ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลมีความอดทนที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นและมีการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาตนเองไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งการอดทนที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ได้แก่ ความสามารถยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นได้ และการมีน้ำใจกว้าง การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน การให้และการรับ

พรจันทร์ โพธินาค (2554) กล่าวว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง ลักษณะการคบเพื่อนของนิสิต กิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน การเป็นที่สนใจในหมู่เพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อการแสดงออกทั้งในด้านความคิด ทศนคติ ค่านิยม พฤติกรรมและบุคลิกภาพ รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อนุวัติ คุณแก้ว (2555) กล่าวว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง สัมพันธภาพและความเกี่ยวข้องระหว่างนักศึกษาด้วยกันพร้อมห้องเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกประกอบด้วย การช่วยเหลือกัน การทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการใช้เวลาว่างร่วมกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง ความสัมพันธ์หรือสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่มีความคิดเห็นต่อกันในมุมมองที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ การเรียน การปฏิบัติตน ทศนคติ หรือค่านิยม อีกทั้งยังรวมถึงเรื่องของการใช้ชีวิต ร่วมกันในรั้วมหาวิทยาลัย ถ้าความสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นไปในลักษณะของการเอื้อเพื่อต่อกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการเรียนและชีวิตส่วนตัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

2.2.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นภายในที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำการใด ๆ ไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จให้จงได้โดยมีประสิทธิภาพ และเป็นแรงขับที่ทำให้การเรียนรู้ได้ผลมากขึ้น พระครูสิริสุตานุยุต (2555) อธิบายว่า ลักษณะสำคัญของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน
2. ชอบการแข่งขันและชอบทำงานท้าทาย
3. ตั้งความหวังหรือเป้าหมายไว้ค่อนข้างสูงแต่ก็จะกำหนดเป้าหมายไม่ให้ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป
4. ชอบทำงานแข่งกับเวลา
5. อดทน มุ่งมั่นทำงานจนกว่าจะสำเร็จโดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งรบกวน
6. เลือกเพื่อนร่วมงานโดยให้ความสำคัญกับความสามารถในการทำงานเป็นอันดับแรก

7. สร้างผลงานโดยคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณ
8. สามารถบังคับและควบคุมตัวเองได้
9. ทำงานเต็มความสามารถเสมอไม่ว่าผลตอบแทนที่เป็นรางวัลหรือสิ่งของจะมากหรือน้อยก็ตาม
10. ทำงานเพื่อความเป็นเลิศของงานมากกว่าความมีชื่อเสียงเท่านั้น
11. ใช้ดุลยพินิจอย่างอิสระ โดยอาศัยข้อมูลและประสบการณ์ที่ได้รับ
12. ชอบได้รับผลย้อนกลับทันทีเพื่อจะได้รู้ความก้าวหน้าของงานที่ทำ
13. ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการศึกษาและวิจัยของนักจิตวิทยา พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญดังนี้

1. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จสูงและด้วยมาตรฐานที่ตีย่ยมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำหรือไร้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงประสบความสำเร็จในงานที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและภาษากับงานที่ต้องใช้ปัญญาในการคิดแก้ปัญหามากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำหรือไร้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสามารถรักษาระดับผลการเรียนที่ดีของตนในระดับมัธยมศึกษาไว้ได้จนถึงระดับอุดมศึกษา
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ เช่น ความสำเร็จทางการศึกษาจากสถาบัน หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ด้านการดำเนินชีวิตส่วนตัวในสังคม เช่น การได้แต่งงานหรือการมีบุคลิกภาพที่ดีด้านการประกอบกิจกรรมพิเศษ (เช่น การเล่นกีฬา หรือการให้บริการแก่สังคม) และด้านการประกอบดำเนินชีวิตในครอบครัว เช่น การเป็นพ่อแม่หรือการมีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้

ดวงกมล บุญธิมา (2549) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะทำกิจกรรมได้เต็มความสามารถหรือไม่นั้น มักขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีแรงจูงใจที่ตรงกับความพอใจของบุคคลนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลเอาใจใส่ต่อการเรียนและงานที่ทำมากขึ้น และถ้ามนุษย์มีความพอใจก็อาจจะทุ่มเทความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่งานและการเรียน ดังนั้น การศึกษาเรื่องของแรงจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน

สุคนธา โหศิริ (2549) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง บุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ลักษณะดังกล่าวจะทำให้บุคคลเกิดความปรารถนาที่จะนำตนเองให้ประสบผลสำเร็จในงานที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือประสบความล้มเหลว

ชนิษฐา บุญภักดี (2552) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะกระทำให้สำเร็จลุล่วงโดยมีสิ่งเร้าที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน เป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จดังที่ได้ตั้งเป้าไว้ ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น ประกอบด้วย มีความทะเยอทะยาน มีความกล้าเสี่ยง มีความกระตือรือร้น รู้จักการวางแผน ตั้งเป้าหมายสูง และมีความรับผิดชอบในตัวเอง

เอนก แสนมหาชัย (2552) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การที่นักศึกษาปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน โดยสามารถแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่มีความทะเยอทะยานอยากและใฝ่ดี มีการวางแผนไปสู่ความสำเร็จ มีการปฏิบัติตามแผนด้วยความเพียรอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนบรรลุสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้และพอใจกับผลที่ได้เมื่อได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้ว

พรจันทร์ โปธิภาค (2554) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการหรือปรารถนาที่จะทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามที่คาดหวังหรือมุ่งหวังไว้ มีความมุ่งมั่นและความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จและมาตรฐานที่เป็นเลิศ สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้เช่นกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีเป้าหมายของความสำเร็จ เป็นแรงขับให้เกิดแรงจูงใจให้ตนเองเกิดความตั้งใจและลงมือกระทำในสิ่งที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้ และหากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง ก็จะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและประสบความสำเร็จในการเรียนได้

ข้อมูลจากการสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตาราง 2.2 การสังเคราะห์ตัวแปรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรต้นหรือ ตัวแปรอิสระ	สำรวน	ดวงกมล	ชนิษฐา	สุคนธา	บังอร	เอนก	พรจันทร์	ศรัณย์	อนุวัติ	ลำเพา	ฤทัยรัตน์	รุ่งกานต์
	2547	2549	2552	2549	2548	2552	2554	2553	2555	2556	2553	2545
พฤติกรรมในการเรียน	b = .199	r = .282	b = .183		r=.124 p=.063		b =-0.164 β =-0.05	r = .400	r = 1.415			r = .24
คุณภาพการสอน		r = .342			r=.149 p=.032	β = .209 r = .771	b =-0.023 β =0.012					
เจตคติต่อการเรียน	b = .171	r = .575	b = -.310		r=.199 p=.006					b = .16	r = .114	
ความสัมพันธ์กับเพื่อน						r = .147	β =-0.014	r = .247			r = .286	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	b = .197			b = .011 β = .181		R = .147	b =-0.12 β =-0.001	r = .129				

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป จำนวน 2,401 คน ในกลุ่มที่มีผลการเรียน ≤ 2.50 และกลุ่มที่มีผลการเรียน ≥ 2.50 จาก 6 สำนักวิชา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้ง 6 สำนักวิชา ประจำภาคการศึกษาที่ 2/2556

สำนักวิชา	GPAX ≤ 2.50	GPAX ≥ 2.50	จำนวนประชากร (คน)
วิทยาศาสตร์	51	8	59
เทคโนโลยีสังคม	140	91	231
เทคโนโลยีการเกษตร	231	54	285
แพทยศาสตร์	101	122	223
วิศวกรรมศาสตร์	1,031	524	1,555
พยาบาลศาสตร์	5	43	48
รวม			2,401

ที่มา : Website ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(ข้อมูล ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2556)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มประชากรที่ทำการสำรวจ โดยการคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตร Taro Yamane (1973) ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากร, 2550: 207)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

$$\text{แทนค่า } n = \frac{2,401}{1 + [2,401 \times (0.05)^2]}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 343 คน

3.1.2.1 วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น 2 ชั้นตอน คือ เลือกตัวอย่าง 2 ชั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.2.1.1 ชั้นแรก แบ่งเป็นชั้น จำแนกตามสำนักวิชา มีจำนวนทั้งสิ้น 6 สำนักวิชา และจัดสรร (allocate) จำนวนตัวอย่างในแต่ละสำนักวิชาให้เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป ประจำปีการศึกษาที่ 2/2556 ในแต่ละสำนักวิชา

3.1.2.1.2 ชั้นที่ 2 แบ่งชั้นภูมิตามแต้มเฉลี่ยสะสมแบ่งเป็นชั้น (stratum) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลการเรียน ≤ 2.50 และกลุ่มที่มีผลการเรียน ≥ 2.50 และจัดสรรจำนวนตัวอย่างในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสมให้เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสม

ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างครบตามสัดส่วนของประชากรแต่ละชั้นจากสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนประชากรในแต่ละสำนักวิชา } X \text{ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \quad (3-1)$$

จากการคำนวณตามสูตรดังกล่าว จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสม ทั้ง 6 สำนักวิชา ประจำภาคการศึกษาที่ 2/2556

สำนักวิชา	GPAX < 2.50	GPAX > 2.50	จำนวนตัวอย่าง (คน)
วิทยาศาสตร์	7	1	8
เทคโนโลยีสังคม	20	13	33
เทคโนโลยีการเกษตร	33	8	41
แพทยศาสตร์	14	18	32
วิศวกรรมศาสตร์	147	75	222
พยาบาลศาสตร์	1	6	7
		รวม	343

ที่มา : Website ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(ข้อมูล ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2556)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา สำนักวิชาที่สังกัด แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามลิเคิร์ตสเกล ซึ่งระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถาม มีดังนี้

- ระดับคะแนน 5 เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 เห็นด้วยมาก
- ระดับคะแนน 3 เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 เห็นด้วยน้อย
- ระดับคะแนน 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด ในประเด็นดังนี้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา ความต้องการให้สถานศึกษาปรับปรุงในส่วนใดบ้าง ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ในการวัดระดับความคิดเห็น ใช้วิธีการนำคะแนนสูงสุดลบคะแนนต่ำสุด และหารด้วยจำนวนชั้น ตามหลักสถิติการวัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชปัญญา, 2546) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$I = \frac{R}{k}$$

โดยที่

I	=	ความกว้างของชั้น
R	=	พิสัย (ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด)
K	=	จำนวนชั้น

เมื่อนำตัวเลขแทนค่าสูตรจะได้ $I = \frac{5-1}{5} = 0.8$

จากการคำนวณเกณฑ์ดังกล่าว ได้ความกว้างของชั้น เท่ากับ 0.8 สามารถนำมากำหนดเกณฑ์ในการอธิบายความหมายของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ตามช่วงคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ช่วงคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ช่วงคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
- 2) กำหนดกรอบและขอบเขตของแบบสอบถาม โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยเรียงลำดับตามลักษณะของคำถามและแยกเป็นหมวดหมู่ตามแนวคิดของงานวิจัย
- 3) สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตที่ได้ตั้งไว้ โดยมีแนวการจัดคำถามตามที่ได้สรุปจากข้อที่ 2

4) นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านที่เกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและข้อคำถามในแต่ละข้อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของงานวิจัย

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 30 ราย เพื่อหาความเที่ยง ของแบบสอบถาม เฉพาะในส่วนที่เป็นแบบมาตรประมาณค่า ซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) โดยจะพิจารณาว่าข้อคำถามทั้งหมดในเครื่องมือชิ้นนี้วัดในเรื่องเดียวกันหรือไม่ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามต้องมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบักไม่ต่ำกว่า 0.80 จึงจะถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยง (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550)

6) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด บทความทางวิชาการ รายงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย สร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ได้มีการตรวจสอบแบบสอบถามโดยมีความตรงสอดคล้องกับกรอบแนวคิด
2. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงส ดาราศักดิ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- 3) คุณจิตตานันท์ ติกุล เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence : IOC) ใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยกำหนดคะแนนสำหรับการพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน +1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

คะแนน 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
 คะแนน -1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
 จากผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำไปคำนวณหาค่า IOC จากสูตร ดังนี้

สูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม
 ΣR คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, 2 และ 3
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ จากข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 66 ข้อ และมีจำนวน 1 ข้อที่ต้องปรับปรุง/ตัดทิ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังแสดงตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ผลการหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC : Item Objective Congruence) ของแบบสอบถาม

ระดับตัวชี้วัด	จำนวนข้อคำถาม	หมายเหตุ
1	55	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/เห็นชอบ
0.6	10	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/เห็นชอบ
ต่ำกว่า 0.5	1	ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ไม่เห็นชอบ

หมายเหตุ : เกณฑ์การพิจารณาค่า IOC แบบสอบถามแต่ละข้อต้องมีค่า IOC $\geq$ 0.5-1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดเนื้อหาตรงตามที่ต้องการวัด เป็นถามที่ใช้ได้ แต่ถ้าค่า IOC $\leq$ 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดเนื้อหาไม่ตรงตามที่ต้องการวัด เป็นคำถามที่ใช้ไม่ได้ ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

3. หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบัก และจึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยนำผลที่ได้มาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 0.8 (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากร,

2550: 232) และแบบสอบถามได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.859 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.8 ดังแสดงตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม

หัวข้อ	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha ในภาพรวม
พฤติกรรมในการเรียน	14	.867
คุณภาพการสอน	12	.910
เจตคติต่อการเรียน	12	.879
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	12	.924
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	15	.853

หมายเหตุ : สรุปค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha ระดับ 0.859 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.8 ถือได้ว่าแบบสอบถามในภาพรวมมีค่าความเชื่อมั่นสูง

4. เมื่อแบบสอบถามมีความสมบูรณ์จึงนำมาเก็บข้อมูล จำนวน 343 ฉบับ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติในการวิจัย

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสำรวจ จากแหล่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ และแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ โดยดำเนินการตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 แหล่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาและผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป จำนวน 2,401 คน จาก 6 สำนักวิชา ประจำปีการศึกษา 2551-2554 จาก Website ของศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการ วารสาร หนังสืออ้างอิง หนังสือทั่วไป รวมถึงการขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อมูลการทำวิจัยสถาบันจากส่วนแผนงาน

3.3.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่จัดเก็บโดยการสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป ในกลุ่มที่มีผลการเรียน ≤ 2.50 และกลุ่มที่มีผลการเรียน ≥ 2.50 จาก 6 สำนักวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 เป็นผู้ตอบ

แบบสอบถาม โดยการใช้แบบสอบถามเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 343 ราย

3.3.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามจำนวน 343 ราย โดยกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 1 เดือน

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและลงรหัสเพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ และนำเสนอโดยรูปแบบตารางควบคู่การบรรยาย

3.4.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ

3.4.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 โดยการบรรยาย

ทั้งนี้ จะประมวลผลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตารางที่ 3.5 ชื่อย่อตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ชื่อตัวแปร	ประเภทตัวแปร	ชื่อตัวแปรที่ใช้ในสมการทดสอบสมมติฐาน
พฤติกรรมในการเรียน (Behavior)	ตัวแปรอิสระ	BEHA
คุณภาพการสอน (Quality)	ตัวแปรอิสระ	QUAL
เจตคติต่อการเรียน (Attitude)	ตัวแปรอิสระ	ATTI
ความสัมพันธ์กับเพื่อน (Relationship)	ตัวแปรอิสระ	RELA
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)	ตัวแปรอิสระ	MOTI
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)	ตัวแปรตาม	GRADE 1-56

ทั้งนี้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
BEHA	แทน พฤติกรรมในการเรียน
QUAL	แทน คุณภาพการสอน
ATTI	แทน เจตคติต่อการเรียน
RELA	แทน ความสัมพันธ์กับเพื่อน
MOTI	แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
$\hat{Y}$	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (โดยการแจกแบบสอบถาม จำนวน 343 ฉบับ มีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม จำนวน 343 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.2 นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.3 นำเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4 นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอข้อมูลลักษณะการวิเคราะห์เนื้อหา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป จำนวน 343 คน ในกลุ่มที่มีผลการเรียน ≤ 2.50 และกลุ่มที่มีผลการเรียน ≥ 2.50 จาก 6 สำนักวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 343

ภูมิหลัง	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน < 2.50		กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน > 2.50	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	129	58.10	60	49.60
หญิง	93	41.90	61	50.40
รวม	222	100.00	121	100.00
ชั้นปีที่กำลังศึกษา				
ชั้นปีที่ 3	148	66.70	100	82.64
ชั้นปีที่ 4	55	24.70	15	12.40
มากกว่าชั้นปีที่ 4	19	8.60	6	4.96
รวม	222	100.00	121	100.00
สังกัดสำนักวิชา				
วิศวกรรมศาสตร์	147	66.22	75	61.98
เทคโนโลยีการเกษตร	33	14.86	8	6.61
เทคโนโลยีสังคม	20	9.01	13	10.74
แพทยศาสตร์	14	6.30	18	14.88
วิทยาศาสตร์	7	3.15	1	0.83
พยาบาลศาสตร์	1	0.45	6	4.96
รวม	222	100.00	121	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และมากกว่าชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ ส่วนใหญ่สังกัดสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมา สังกัดสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร และสังกัดสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ตามลำดับ กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และ มากกว่าชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ ส่วนใหญ่สังกัดสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมา สังกัดสำนักวิชาแพทยศาสตร์ และสังกัดสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ

นำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

n = 343

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. พฤติกรรมในการเรียน	3.19	.54	ปานกลาง	3.29	.68	ปานกลาง
2. คุณภาพการสอน	3.90	.56	มาก	3.96	.54	มาก
3. เจตคติต่อการเรียน	3.92	.56	มาก	3.94	.44	มาก
4. ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.91	.63	มาก	4.00	.51	มาก
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.61	.51	มาก	3.68	.42	มาก
รวม	3.71	.56	มาก	3.77	.50	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 รองลงมามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คุณภาพการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ตามลำดับ กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เจตคติต่อการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน

n = 343

พฤติกรรมนักเรียน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง
1. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส	3.90	.83	มาก	4.07	.79	มาก
2. ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3.81	.86	มาก	3.89	.96	มาก
3. ข้าพเจ้ามีสมาธิในขณะที่เรียน	3.71	.96	มาก	3.79	.97	มาก
4. ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียน	3.68	.90	มาก	3.86	.80	มาก
5. ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนและพร้อมที่จะเรียน	3.67	.89	มาก	3.74	.92	มาก
6. ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัยที่จะเรียน	3.27	.89	ปานกลาง	3.59	.92	มาก
7. ข้าพเจ้าจดบันทึกทุกครั้งขณะเรียน	3.26	.73	ปานกลาง	3.20	.77	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและไม่นำเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ขึ้นมาใช้งาน ในขณะที่อาจารย์สอน	3.25	.93	ปานกลาง	3.29	.94	ปานกลาง
9. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียนได้	3.19	1.04	ปานกลาง	3.13	1.12	ปานกลาง
10. ข้าพเจ้าค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุด	2.68	.91	ปานกลาง	2.84	.85	ปานกลาง
11. ข้าพเจ้าทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายให้ด้วยตนเอง	2.60	.94	น้อย	2.69	.84	ปานกลาง
12. ข้าพเจ้าอ่านบทเรียนล่วงหน้าเสมอ	2.59	1.04	น้อย	2.67	1.03	ปานกลาง
13. ข้าพเจ้ามาทันเวลาเข้าเรียน	2.54	.94	น้อย	2.78	.99	ปานกลาง
14. ข้าพเจ้าทำงานส่งตรงตามกำหนดเวลา	2.45	.89	น้อย	2.45	.91	น้อย
ภาพรวมของพฤติกรรมนักเรียน	3.19	.91	ปานกลาง	3.29	.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50** ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.91) ส่วนประเด็นพฤติกรรมการเรียนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส 2) ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน และ 3) ข้าพเจ้ามีสมาธิในขณะที่เรียน ส่วน**กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50** ($\bar{X}=3.29$,S.D.=0.91) และ ส่วนประเด็นพฤติกรรมการเรียนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส 2) ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน และ 3) ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับคุณภาพการสอน

n = 343

คุณภาพการสอน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในขณะที่ทำการสอน	4.16	.77	มาก	4.25	.76	มากที่สุด
2. อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาในวิชาที่สอนได้อย่างเข้าใจและชัดเจน	4.09	.73	มาก	4.21	.66	มากที่สุด
3. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และการเตรียมพร้อมในการสอนมีความเหมาะสม	4.05	.83	มาก	4.17	.71	มาก
4. อาจารย์จัดทำสื่อการสอนที่หลากหลาย	4.05	.81	มาก	4.08	.69	มาก
5. อาจารย์มีการจัดทำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและมีความทันสมัยอยู่เสมอ	4.01	.75	มาก	4.07	.69	มาก
6. เนื้อหาที่อาจารย์นำมาสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	3.93	.77	มาก	4.07	.72	มาก
7. อาจารย์มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ	3.95	.88	มาก	3.93	.81	มาก
8. อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ก่อนทำการสอน	3.80	.79	มาก	3.92	.75	มาก
9. อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนและแนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม	3.79	.81	มาก	3.89	.749	มาก
10. ในการเรียนข้าพเจ้ามีความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมที่อาจารย์จัดให้	3.65	.85	มาก	3.67	.86	มาก
11. อาจารย์มีวิธีการสอนที่เหมาะสมและข้าพเจ้ายอมรับความสามารถของอาจารย์	3.75	.82	มาก	3.65	.79	มาก
12. อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอนอยู่เสมอ	3.57	.807	มาก	3.62	.82	มาก
ภาพรวมของคุณภาพการสอน	3.90	.80	มาก	3.96	.75	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการสอนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50** ($\bar{X}=3.90$,S.D.=0.80) **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50** ($\bar{X}=3.96$,S.D.=0.75) และ ส่วนประเด็นคุณภาพการสอนสูงสุด 3 อันดับแรกคือ 1) อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในขณะที่ทำการสอน 2) อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาในวิชาที่สอนได้อย่างเข้าใจและชัดเจน และ 3) อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และการเตรียมพร้อมในการสอนมีความเหมาะสม

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน

n = 343

เจตคติต่อการเรียน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง
1. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนในระดับปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี	4.27	.86	มากที่สุด	4.26	.73	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่บรรยากาศสิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญกับการเรียนการสอน	4.19	.83	มาก	4.26	.69	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้านั้นใจว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี	4.13	.88	มาก	4.17	.75	มาก
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องขยันและมีความอดทนสูง	4.08	.69	มาก	4.17	.65	มาก
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียน	4.08	.88	มาก	4.10	.71	มาก
6. ถ้าข้าพเจ้ามีเวลา จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนในห้องเรียน	4.05	.92	มาก	3.98	.80	มาก
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตได้	3.91	.90	มาก	3.99	.78	มาก
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีคุณค่า	3.89	.76	มาก	3.94	.70	มาก
9. ข้าพเจ้ามีความพอใจและสนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.77	.82	มาก	3.79	.72	มาก
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ	3.59	.86	มาก	3.65	.70	มาก
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จำเป็นต้องใช้ความรับผิดชอบในการเรียนสูง	3.59	.72	มาก	3.61	.71	มาก
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องใช้สติปัญญาและทักษะสูง	3.50	.85	มาก	3.34	.89	ปานกลาง
ภาพรวมของเจตคติต่อการเรียน	3.92	.83	มาก	3.94	.74	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50** ($\bar{X}=3.92$,S.D.=0.83) **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50** ($\bar{X}=3.94$,S.D.=0.74) ส่วนประเด็นเจตคติต่อการเรียน 3 อันดับแรก คือ 1) ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนในระดับปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี 2) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบรรยายศาสตร์สิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญกับการเรียนการสอน และ 3) ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน

n = 343

ความสัมพันธ์กับเพื่อน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง
1. ข้าพเจ้ามีความพอใจในการคบเพื่อนในปัจจุบัน	4.13	.80	มาก	4.15	.69	มาก
2. ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน	4.05	.78	มาก	4.07	.62	มาก
3. ข้าพเจ้าพอใจในการที่เพื่อนให้การยอมรับ	3.99	.83	มาก	4.05	.63	มาก
4. ข้าพเจ้ามีความพอใจเมื่อมีการทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน	3.95	.85	มาก	4.05	.73	มาก
5. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	3.90	.88	มาก	4.01	.76	มาก
6. ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้	3.94	.77	มาก	4.00	.67	มาก
7. ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่อได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน	3.96	.78	มาก	3.99	.70	มาก
8. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ เมื่อเกิดปัญหา	3.90	.90	มาก	3.98	.71	มาก
9. ข้าพเจ้ายอมรับในพฤติกรรมของเพื่อน	3.76	.84	มาก	3.95	.66	มาก
10. ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อน	3.84	.90	มาก	3.92	.74	มาก
11. ข้าพเจ้าได้รับการเชื่อถือจากเพื่อนๆ ในการให้ปรึกษา	3.79	.93	มาก	3.92	.71	มาก
12. ข้าพเจ้าพอใจในความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของเพื่อน	3.82	.87	มาก	3.91	.75	มาก
ภาพรวมของความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.92	.84	มาก	4.01	.70	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50** ($\bar{X}=3.92$,S.D.=0.84) **กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50** ($\bar{X}=4.01$,S.D.=0.70) และ ส่วนประเด็นความสัมพันธ์กับเพื่อน 3 อันดับแรกคือ 1) ข้าพเจ้ามีความพอใจในการคบเพื่อนในปัจจุบัน 2) ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน และ 3) ข้าพเจ้าพอใจในการที่เพื่อนให้การยอมรับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

n = 343

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติจริง
1. ข้าพเจ้ามักเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ที่เรียนเก่งกว่าเพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง	4.11	.90	มาก	4.16	.73	มาก
2. ข้าพเจ้าคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น	3.88	.79	มาก	3.90	.72	มาก
3. ข้าพเจ้าคิดว่าความสำเร็จทางการเรียนจะเป็นตัวกำหนดอนาคตของตนเอง	3.87	.82	มาก	3.89	.69	มาก
4. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เสมอ	3.74	.89	มาก	3.74	.76	มาก
5. ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเองสูง	3.74	.81	มาก	3.85	.67	มาก
6. ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะได้คะแนนสูงในการเรียนระดับปริญญาตรี	3.71	.75	มาก	3.64	.73	มาก
7. ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจมากถ้าผลการเรียนสูงกว่าเพื่อน	3.65	.93	มาก	3.91	.72	มาก
8. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานจะรีบทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด	3.63	.82	มาก	3.82	.72	มาก
9. ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะต้องได้คะแนนสอบมากกว่าเพื่อนที่เรียนดีกว่าในการสอบครั้งต่อไป	3.51	.82	มาก	3.64	.86	มาก
10. หากผลการเรียนออกมาไม่ดี ข้าพเจ้าจะพยายามศึกษาหาความรู้ให้มากขึ้น	3.51	.82	มาก	3.63	.85	มาก
11. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนระดับปริญญาตรี มีความสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	3.46	.76	มาก	3.39	.77	ปานกลาง
12. เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายที่จะเป็นผู้หนึ่งที่จะทำงานกลุ่มให้เสร็จได้ด้วยดี	3.37	.86	ปานกลาง	3.40	.87	ปานกลาง
13. ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง	3.33	1.05	ปานกลาง	3.52	.75	มาก
14. ข้าพเจ้ามีการวางแผนการเรียนเสมออย่างต่อเนื่อง	3.33	.96	ปานกลาง	3.36	.81	ปานกลาง
15. เมื่อได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ข้าพเจ้าจะไม่ลอกงานของผู้อื่นส่งอาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสูง	3.32	1.03	ปานกลาง	3.37	.83	ปานกลาง
ภาพรวมของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.61	.87	มาก	3.68	.77	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ดังนี้ **กลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50** ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.87) **กลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50** ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.77) และ ส่วนประเด็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3 อันดับแรกคือ 1) ข้าพเจ้ามักเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ที่เรียนเก่งกว่าเพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง 2) ข้าพเจ้าคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น และ 3) ข้าพเจ้าคิดว่าความสำเร็จทางการเรียนจะเป็นตัวกำหนดอนาคตของตนเอง

4.3 ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 คน สามารถนำมาทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ก่อนที่จะวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรทุกตัวที่ศึกษาด้วย The Kolmogorov-Smirnov Test ในกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 พบว่า ตัวแปรพฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่า Asymp.Sig (2 tailed) เท่ากับ .006 .043 .000 .025 และ .085 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 พบว่า ตัวแปรพฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่า Asymp.Sig (2 tailed) เท่ากับ .200* .005 .057 .024 และ .091 ตามลำดับ ผลการทดสอบทั้งสองกลุ่มพบว่าตัวแปรบางตัวมีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ แต่จากการทบทวนวรรณกรรมพบทฤษฎีแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ซึ่งระบุว่าสำหรับประชากรใดๆ ถ้าเก็บตัวอย่างในจำนวนที่มากพอ การกระจายของค่าตัวอย่างดังกล่าวจะมีแนวโน้มใกล้เคียงกับการกระจายแบบธรรมชาติ ซึ่งทฤษฎีแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางระบุว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้การแจกแจงเป็นแบบปกติ ควรมีมากกว่า 30 ตัวอย่าง (Bland, 1996) ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 343 คน ถือว่าตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบปกติ สรุปได้ว่า ตัวแปรทุกตัวมีลักษณะเป็นโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง ภาคผนวก ค รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 5 ด้าน เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรว่ามีระดับใด และเพื่อไม่ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ หรือการทำให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่คำนวณได้คลาดเคลื่อนไม่ถูกต้อง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 184) ผู้วิจัยจึงดำเนินการทดสอบค่า VIF ซึ่งพบว่าค่า VIF ที่มีค่ามากที่สุดคือ 2 ไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน (ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ) รายละเอียดดังตาราง ภาคผนวก ค หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.8 และ ตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
(กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50)

n = 343

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	GRADE 1-56	BEHA	QUAL	ATTI	RELA	MOTI	Collinearity Statistics	
							Tolerance	VIF
GRADE 1-56	1.000	-	-	-	-	-	-	-
BEHA	.122	1.000	-	-	-	-	.687	1.455
QUAL	.027	.281**	1.000	-	-	-	.619	1.615
ATTI	-.045	.329**	.591**	1.000	-	-	.402	2.490
RELA	.041	.184**	.421**	.437**	1.000	-	.767	1.303
MOTI	.016	.551**	.446**	.699**	.332**	1.000	.406	2.463
$\bar{X}$	-	3.19	3.90	3.92	3.92	3.61	-	-
S.D.	-	.91	.80	.83	.84	.87	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (Y) กับ พฤติกรรมในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน คุณภาพการสอน และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .12 .04 .02 และ .01 ตามลำดับ สำหรับเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ -.04

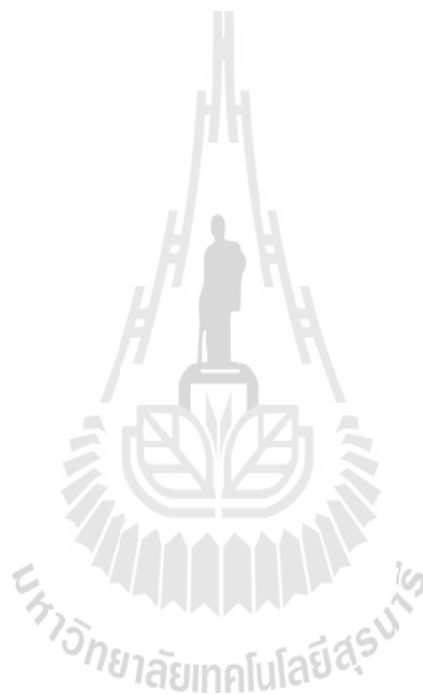
ตารางที่ 4.9 ระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
(กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50)

n = 343

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	GRADE 1-56	BEHA	QUAL	ATTI	RELA	MOTI	Collinearity Statistics	
							Tolerance	VIF
GRADE 1-56	1.000	-	-	-	-	-	-	-
BEHA	.247**	1.000	-	-	-	-	.669	1.495
QUAL	.003	.231**	1.000	-	-	-	.673	1.485
ATTI	-.019	.487**	.514**	1.000	-	-	.399	2.503
RELA	.059	.249**	.498**	.584**	1.000	-	.591	1.691
MOTI	.048	.545**	.322**	.665**	.455**	1.000	.483	2.072
$\bar{X}$	-	3.29	3.96	3.94	4.01	3.68	-	-
S.D.	-	.91	.75	.74	.70	.77	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (Y) กับ พฤติกรรมในการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .24 ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณภาพการสอน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .05 .04 และ .00 ตามลำดับ สำหรับเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ -.01

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ค่าคงที่/ตัวแปร	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50					กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50				
	b	SE _b	β	t	Sig.	b	SE _b	β	t	Sig.
พฤติกรรมการเรียน	.065	.033	.158	1.937	.054*	.233	.071	.357	3.293	.001*
คุณภาพการสอน	.018	.034	.047	.542	.589	-.007	.076	-.011	-.098	.922
เจตคติต่อการเรียน	-.059	.042	-.150	-1.404	.162	-.201	.121	-.233	-1.663	.099
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.020	.027	.058	.753	.453	.100	.086	.134	1.166	.246
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.000	.046	-.001	-.009	.993	-.045	.116	-.049	-.388	.699
Constant = 2.049, R = .18, R ² = .03, Adjusted R ² = .01, S.E. _{est y} = .22					Constant = 2.773, R = .31, R ² = .09, Adjusted R ² = .06, S.E. _{est y} = .37					

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 พฤติกรรมการเรียน คุณภาพ การสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรทุกตัวสามารถร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 3

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ พฤติกรรม การเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .065 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .158

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ BEHA, QUAL, ATTI, RELA, MOTI มีค่า เท่ากับ .18 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .22

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$\hat{Y} = 2.049 + .065BEHA$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่า นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .065 หน่วย

สรุปผลจากการวิเคราะห์ตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปรร่วมกันอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยทำนายได้ร้อยละ 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี ที่สุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน ส่วนคุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี

ส่วนในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 พบว่า พฤติกรรมการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อ การเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความ แปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 9

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ พฤติกรรม การเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .233 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .357

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ BEHA, QUAL, ATTI, RELA, MOTI มีค่า เท่ากับ .31 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .37

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$\hat{Y} = 2.773 + .233BEHA$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีคะแนนพฤติกรรมการเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่า
นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .233 หน่วย

สรุปผลจากการวิเคราะห์ตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี
ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปร จำนวน 5 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน โดยทำนายได้ร้อยละ 9 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้
ดีที่สุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน ส่วนคุณภาพการสอน เจตคติต่อการ
เรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ
ปริญญาตรี

4.4 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50
<p>สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากผู้เรียนขาดความมีระเบียบวินัยทางการเรียน แบ่งเวลาไม่เป็นทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว ไม่มีสมาธิในการเรียน บางครั้งมีความสนใจสิ่งรอบข้างมากกว่าการเรียน ไม่ทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน เวลาสงสัยมักไม่กล้าถามอาจารย์โดยตรง ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และมีปัญหาในการสอบ ในบางรายวิชาผู้สอนมอบการบ้านและงานที่เยอะมากจนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว อีกทั้งผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการเข้าเรียน ขาดเรียนบ่อยหรือเข้าเรียนสาย ไม่มีการเตรียมพร้อมในการเข้าเรียน มีปัญหาในการคบเพื่อน และเสียเวลากับสถานบันเทิง นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่เป็นปัญหาเหมือนกันของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ นักศึกษาติดอยู่ในโลก Social Network มากเกินไป ทำให้มีผลต่อการใช้เวลาในแต่ละวันจนทำให้เสียการเรียนซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการขาดเรียน เนื่องจากการตื่นสายจากการใช้เวลาในตอนกลางคืนมากเกินไป</p>	<p>1. ด้านตัวผู้เรียน</p> <p>การเรียนระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้เรียนมีพื้นฐานทางการเรียนที่ไม่เหมือนกัน ทำให้มีปัญหาในการเรียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ควรมีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาตกเป็นจำนวนมาก โดยไม่คิดค่าสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่ที่บ้านมีฐานะไม่ดี จะได้ไม่ต้องเสียเงินเรียนพิเศษเพิ่ม และในรายวิชาที่ต้องมีการทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน สมาชิกในกลุ่มไม่ค่อยให้ความร่วมมือเมื่อมีการแบ่งงานกันทำ ทำให้ผลงานออกมาไม่ดีซึ่งมีผลต่อเกรดที่ได้รับ</p> <p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p>การเรียนระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นการเรียนระบบ 3 ภาคการศึกษา ทำให้มีเวลาเรียนน้อยในแต่ละเทอม ประกอบกับการเรียนที่อาจารย์ผู้สอนมีการมอบหมายงานมาก อีกทั้งในหลายๆ วิชาอาจารย์มักจะนัดเรียนเล็กดึก รวมทั้งนัดเรียนในวันหยุด ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือและทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว ทำให้ผลการเรียนออกมาไม่ดีตามที่ได้วางแผนไว้ และในรายวิชาภาษาต่างประเทศ ควรมีการจัดให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากกว่านี้ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา</p>

กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50
	<p>3. ด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี</p> <p>3.1 ด้านห้องเรียน การเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการในบาง Lab เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติยังมีส่วนที่ชำรุดทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะฝึกปฏิบัติ ควรเร่งซ่อมหรือจัดหาทดแทนให้ใช้งานได้ ในห้องเรียนภาคทฤษฎี บางห้องเก้าอี้เรียนมีขนาดเล็กไม่มีความเหมาะสมในการใช้งาน เก้าอี้เสียงดัง และบางตัวชำรุด ห้องเรียนบางห้องเครื่องปรับอากาศเย็นมากควรปรับอุณหภูมิได้</p> <p>3.2 ด้านหอพักของนักศึกษา ควรจัดให้มีที่จอดรถชนิดมีหลังคาคลุมแดด ฝนได้อย่างเพียงพอ และควรจัดภูมิทัศน์รอบบริเวณหอพักให้เป็นที่พักผ่อน หย่อนใจได้ เพื่อเป็นการผ่อนคลายหลังจากเรียน และใช้ประโยชน์ในการอ่านหนังสือได้ รวมทั้งระบบสัญญาณ Wifi ควรรองรับการใช้งานของนักศึกษาได้ดีกว่านี้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียน</p> <p>3.3 ด้านอาคารบรรณสารและสื่อการศึกษา ควรจัดให้มีพื้นที่ในการอ่านหนังสือให้มากกว่านี้ เนื่องจากในช่วงของเวลาสอบไม่เพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษา</p> <p>3.4 ด้านบริเวณโดยรอบภายในมหาวิทยาลัย บริเวณสี่แยกหน้าอาคารบริหารควรมีไฟจราจร เนื่องจากจุดดังกล่าวเป็นจุดที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุ และควรเพิ่มแสงสว่างในยาม ค่ำคืนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น</p>

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรก เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และประการที่สอง เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 343 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษานักวิชาวิทยาศาสตร์ 8 คน สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม 33 คน สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร 41 คน สำนักวิชาแพทยศาสตร์ 32 คน สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ 222 คน และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ 7 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น 2 ขั้นตอน (Stratified two-stage Random Sampling) คือ เลือกตัวอย่าง 2 ชั้น โดยชั้นแรกแบ่งเป็นชั้น (stratum) จำแนกตามสำนักวิชา มีจำนวนทั้งสิ้น 6 สำนักวิชา และจัดสรร (allocate) จำนวนตัวอย่างในแต่ละสำนักวิชาให้เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป ประจำภาคการศึกษาที่ 2/2556 ในแต่ละสำนักวิชา (proportional allocation) ชั้นที่ 2 แบ่งชั้นภูมิตามแต้มเฉลี่ยสะสมแบ่งเป็นชั้น (stratum) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลการเรียน ≤ 2.50 และกลุ่มที่มีผลการเรียน ≥ 2.50 และจัดสรร (allocate) จำนวนตัวอย่างในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสมให้เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสม (proportional allocation) และทำการคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตร Yamane (1973) (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร, 2550: 207) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 คน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน *ขั้นตอนแรก* เป็นการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้สถิติบรรยาย เพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน *ขั้นตอนที่สอง* การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสถิติวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และขั้นตอนสุดท้าย

วิเคราะห์เนื้อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 โดยการบรรยาย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐาน คือ พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ พฤติกรรมในการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .122 ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน และเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .247 ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน และเจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.2 การศึกษาตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ ในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 พบว่า พฤติกรรมในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณภาพการสอน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ร้อยละ 3 โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย ส่วนในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 พบว่า พฤติกรรมในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณภาพการสอน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ร้อยละ 9 โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย

5.1.3 ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ เรียงตามลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย ดังนี้

สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในรูปคะแนนดิบ ในกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 คือ

$$\hat{y} = 2.049 + .065BEHA$$

5.1.4. ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ เรียงตามลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย ดังนี้

สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในรูปคะแนนดิบ ในกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 คือ

$$\hat{y} = 2.773 + .0233BEHA$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ อภิปรายผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 รวมกัน ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน คุณภาพการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.2.1.1 พฤติกรรมในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ได้กล่าวถึงความต้องการการยอมรับนับถือในตนเอง (Self Respect) ซึ่งได้แก่ ความต้องการที่จะเป็นคนมีความสามารถ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำเร็จ มีอิสรภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย อินทรประวัตติ (2548) พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีและมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี มีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสมกว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนพอใช้และใช้เวลาเรียนมากกว่า 4 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล บุญธิมา (2549) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดี่ยวสูงสุด คือ ความสนใจในการเรียน

รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.240 และ 0.183 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุล มุลแสดง (2549) พบว่า นิสัยในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บุญภักดี (2552) พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุรทิน ขำภีรัฐ (2556) พบว่า ผลสำเร็จด้านการศึกษาซึ่งสะท้อนจากเกรดเฉลี่ยและความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียน (self-regulated learning) ของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกซึ่งกันและกัน โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมการเรียน เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โพธินาถ (2554) พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง -.012 ถึง .218 ได้แก่ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนในระดับปริญญาตรี นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองเป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีความพยายามที่จะศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม มีการเตรียมตัวก่อนเรียนและทบทวนเนื้อหาหลังจากเลิกเรียน กล้าที่จะซักถามผู้สอนในห้องเรียนเมื่อเกิดความสงสัยเพื่อประโยชน์ในการเรียนและสอบวัดความรู้ เป็นผู้ที่สามารถลงมือปฏิบัติได้จริงเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนมา หากผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตามที่กล่าวข้างต้นจนเป็นพฤติกรรมที่ดีแล้วก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามระบบการศึกษาได้เป็นอย่างดี ประสบความสำเร็จทางการศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพจนเกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ

5.2.1.2 ความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ส่งผลในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ได้กล่าวถึงความต้องการทางสังคมหรือความเป็นเจ้าของ (Social of Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะมีมิตรสัมพันธ์กับผู้อื่น กล่าวคือ ต้องการมีเพื่อน ได้รับความรักและการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีการทำงานเป็นกลุ่ม มีลักษณะของการร่วมมือร่วมใจในการทำงานมากกว่าที่จะมุ่งการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด (McClelland's Achievement Motivation Theory) ได้กล่าวถึงความต้องการมิตรสัมพันธ์ (The Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะส่งเสริมและรักษาสัมพันธภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก แสนมหาชัย (2552) พบว่า ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2553) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (XH) เป็นตัวแปรที่พยากรณ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โภธินาค (2554) พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนระดับปริญญาตรี กลุ่มเพื่อนเป็นบุคคลที่นักศึกษาจะต้องอยู่ใกล้ชิดมากที่สุด การที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนที่สามารถให้คำปรึกษา คอยชี้แนะ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจกันช่วยเหลือกัน ร่วมกันทำงานเป็นทีมได้เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ คลายกังวลขณะที่เรียนหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้นักศึกษามีสุขภาพจิตที่ดีและการไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนจะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนอย่างเต็มที่ และผลจากการเรียนอย่างเต็มที่โดยไม่มีความกังวลใจในเรื่องของการคบเพื่อน ก็จะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในที่สุด

5.2.1.3 คุณภาพการสอน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ส่งผลในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร มากดี (2548) พบว่า คุณภาพการสอนของครุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบการจัดการฐานข้อมูลของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล บุญธิมา (2549) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ คุณภาพการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โภธินาค (2554) พบว่า คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า คุณภาพการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี นั้น การสอนอย่างมีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งใหม่ เกิดองค์ความรู้ใหม่ในรอบด้านให้กับผู้เรียน และหากผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอนก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สร้างความชำนาญให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนและส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

5.2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ส่งผลในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ได้กล่าวถึงความต้องการตระหนักรู้ในตนเอง (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ในการที่จะกระทำให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเอง และเป็นการได้พัฒนาศักยภาพที่แท้จริงของตนเองเพื่อความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงด้วย เป็นการพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดของตนตามศักยภาพที่มีอยู่อย่างแท้จริง และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) ได้กล่าวถึงความเชื่อว่าความ

ต้องการของบุคคลเป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าอย่างอื่น ความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้จึงมีอิทธิพลสูงใจให้บุคคลแสดงหรือประพฤติปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธา โทศิริ (2549) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีณย์ รื่นณรงค์ (2553) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ส้ารวน ชินจันทิก (2547) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -0.197, p < .05$) จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนระดับปริญญาตรีให้สำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดนั้น จะต้องเกิดจากแรงจูงใจของตัวนักศึกษาเอง หากนักศึกษาเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้ว ย่อมเป็นผลดีที่จะส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี

5.2.1.5 เจตคติต่อการเรียน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงมล บุญธิมา (2549) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท คือ เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บุญภักดี (2552) พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เจตคติต่อการเรียน และยังไม่มีสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำเพา สุภะ และมนัสไพฑูรย์เจริญลาภ (2556) พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.09 จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากตัวของนักศึกษาเองที่มีความคิดเห็นส่วนตัวว่าการเรียนในระดับปริญญาตรีไม่ต้องใช้ทักษะในการเรียนสูง และการเรียนในระดับปริญญาตรีไม่ทำหายนความสามารถ

5.2.2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน คุณภาพการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.2.2.1 พฤติกรรมในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ได้กล่าวถึง

ความต้องการการยอมรับนับถือในตนเอง (Self Respect) ซึ่งได้แก่ ความต้องการที่จะเป็นคนมีความสามารถ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำเร็จ มีอิสรภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย อินทรประวัติ (2548) พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีและมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี มีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสมกว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนพอใช้และใช้เวลาเรียนมากกว่า 4 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล บุญธิมา (2549) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวยุติที่สุด คือ ความสนใจในการเรียน รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.240 และ 0.183 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุ มลแสดง (2549) พบว่า นิสัยในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา บุญภักดี (2552) พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุรทิน ขำภีรัฐ (2556) พบว่า ผลสำเร็จด้านการศึกษาซึ่งสะท้อนจากเกรดเฉลี่ยและความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียน (self-regulated learning) ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกซึ่งกันและกัน โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมการเรียน เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โปธินาค (2554) พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง -.012 ถึง .218 ได้แก่ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนในระดับปริญญาตรี นักศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองเป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบ มีความพยายามที่จะศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม มีการเตรียมตัวก่อนเรียนและทบทวนเนื้อหาหลังจากเลิกเรียน กล่าวที่จะซักถามผู้สอนในห้องเรียนเมื่อเกิดความสงสัยเพื่อประโยชน์ในการเรียนและสอบวัดความรู้ เป็นผู้ที่สามารถลงมือปฏิบัติได้จริงเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนมา หากผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตามที่กล่าวข้างต้นจนเป็นพฤติกรรมที่ดีแล้วก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามระบบการศึกษาได้เป็นอย่างดี ประสบความสำเร็จทางการศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพจนเกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ

5.2.2.2 ความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ส่งผลในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ได้กล่าวถึงความต้องการทางสังคมหรือความเป็นเจ้าของ (Social of Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะมีมิตรสัมพันธ์กับผู้อื่น กล่าวคือ ต้องการมีเพื่อน ได้รับความรักและการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีการทำงานเป็นกลุ่ม มีลักษณะของการร่วมมือร่วมใจในการทำงานมากกว่าที่จะมุ่งการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความ

ต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) ได้กล่าวถึงความต้องการมิตรสัมพันธ์ (The Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะส่งเสริมและรักษาสัมพันธ์ภาพอันอบอุ่นเพื่อความเป็นมิตรกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก แสพนมหาชัย (2552) พบว่า ปัจจัยความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2553) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน (XH) เป็นตัวแปรที่พยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โพธินาค (2554) พบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากการเรียนระดับปริญญาตรี กลุ่มเพื่อนเป็นบุคคลที่นักศึกษาจะต้องอยู่ใกล้ชิดมากที่สุด การที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนที่สามารถให้คำปรึกษา คอยชี้แนะ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจกันช่วยเหลือกัน ร่วมกันทำงานเป็นทีมได้เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ คลายกังวลขณะที่เรียนหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้นักศึกษามีสุขภาพจิตที่ดีและการไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนจะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนอย่างเต็มที่ และผลจากการเรียนอย่างเต็มที่โดยไม่มี ความกังวลใจในเรื่องของการคบเพื่อน ก็จะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในที่สุด

5.2.2.3 คุณภาพการสอน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร มากดี (2548) พบว่า คุณภาพการสอนของครุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบการจัดการฐานข้อมูลของนักศึกษา ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงมมล บุญธิมา (2549) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ คุณภาพการสอน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจันทร์ โพธินาค (2554) พบว่า คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า คุณภาพการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเนื่องจากการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีนั้น ในบางรายวิชาให้อิสระในการเข้าเรียน นักศึกษาจึงไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน จึงทำให้ไม่รับรู้ถึงวิธีการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ๆ

5.2.2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ส้ารวน ชินจันทิก (2547) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -0.197, p < .05$) แต่ไม่สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ สุคนทา โหศิริ (2549) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีณีย์ รื่นณรงค์ (2553) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากนักศึกษาขาดการวางแผนทางการเรียน และเมื่อได้รับการมอบหมายงานในชั้นเรียนก็ไม่มี ความรับผิดชอบในการทำงานด้วยตัวเอง จึงทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจทางการเรียนจากตัวนักศึกษาเอง ซึ่งหากนักศึกษาเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้ว ย่อมเป็นผลดีที่จะส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี

5.2.2.5 เจตคติต่อการเรียน เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงกมล บุญธิมา (2549) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท คือ เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา บุญภักดี (2552) พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เจตคติต่อการเรียน และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำเพา สุภะ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ (2556) พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.09 จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากตัวของนักศึกษาเองที่มีความคิดเห็นส่วนตัวว่าการเรียนในระดับปริญญาตรีไม่ต้องใช้ทักษะในการเรียนสูง และการเรียนในระดับปริญญาตรีไม่ทำทลายความสามารถ

5.2.3 จากการอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในกลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50 และ กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ พฤติกรรมในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อนคุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในระดับต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการอภิปรายความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 5 ตัวดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษิตตามบริบทของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จะพบว่าสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 นั้น เนื่องจากผู้เรียนบางส่วนมีพื้นฐานทางการเรียนที่ไม่เหมือนกัน การรับรู้ที่แตกต่างกัน เมื่อเกิดความสงสัยในเนื้อหาที่เรียนก็ไม่กล้าซักถามผู้สอน ประกอบกับบางรายวิชาไม่มีการเช็คชื่อในการเข้าเรียน จึงทำให้ขาดแรงจูงใจที่จะเข้าเรียน และผู้เรียนบางส่วนขาดความมีระเบียบวินัยในตนเองทำให้เกิดผลกระทบตามมาทั้งเรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัว ส่งผลให้ไม่รู้จักการแบ่งเวลาทั้งในเรื่องเรียน การใช้เวลากับชีวิตส่วนตัวในช่วงกลางคืนมากเกินไป ซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการขาดความรับผิดชอบในการเข้าเรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น เพื่อเป็นการหาแนวทางแก้ไขให้กับกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรมีนโยบายร่วมกันในการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งอาจได้แก่ การสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ตัวผู้เรียนโดยการเช็คชื่อทุกรายวิชา เพื่อสร้างความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียน และรวมไปถึงการจัดสอนตัวในรายวิชาที่ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำโดยการจัดสอนตัวฟรีเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการไปเรียนพิเศษภายนอกมหาวิทยาลัยให้กับนักศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า พฤติกรรมในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน และเจตคติต่อการเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมในการเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากนั้นแล้วงานวิจัยในลักษณะดังกล่าวภายในมหาวิทยาลัย พบว่าได้มีงานวิจัยที่มีข้อค้นพบในมุมมองที่หลากหลาย ดังนั้น มหาวิทยาลัย ควรมีการวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงการที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการแล้ว เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการเรียน ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ และควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยใดที่มีอิทธิพลทางตรงหรือทางอ้อม ปัจจัยใดมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากัน

5.3.2.2 ควรนำปัจจัยที่ได้จากการทดลองนี้ไปศึกษาขยายผลการวิจัยในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียนและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- กัลยา ยศคำลือ. (2553). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ชนิษฐา บุญภักดี. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี. (2555). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2555.
- ครองสิน มิตะทั้ง. (2548). การศึกษาตัวแปรสภาพแวดล้อมในครอบครัว ลักษณะของครูและลักษณะของนักเรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2548). การเปรียบเทียบปัจจัยในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ใช้เวลาในการศึกษาไม่เกิน 4 ปี และมากกว่า 4 ปี. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://web.sut.ac.th/dpn/document/ir/abs-ir/thai/07-FactorsAffectingLearn-Thai.pdf>.
- ชาติรี เหล่าเลิศรัตน. (2553). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการศึกษาแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงกมล บุญธินา. (2549). รายงานการวิจัยการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. งานวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นฤมล อึ้งเจริญ. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บั้งอร มากดี. (2548). **องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบการจัดการ.** ฐานข้อมูลของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. งานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญมัน ธนาศุภวัฒน์. (2553). **จิตวิทยาธุรกิจ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร. (2550). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ไอ อินเตอร์ มีเดีย.
- บุรทิน ขำภีรัฐ. (2556). **ยุทธศาสตร์และระบบบริหารเพื่อการธำรงนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** [ออนไลน์]. ได้จาก: http://web.sut.ac.th/dpn/document/ir/abs-ir/thai/54_StrategiesManagement_Abstract-Thai.pdf.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล.** กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- พรจันทร์ โพธิภาค. (2554). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา.** วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระครูสิริสุตานุยุต. (2555). **การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงานที่มอบหมาย โดยการอบรมฝึกปฏิบัติการการใช้เทคโนโลยีและห้องสมุดในการสืบค้นข้อมูลในวิชาชีวิตกับจิตวิทยานิสิตคณะพุทธศาสตร์ ปี 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555.** [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://lamphun.mculp.ac.th/ponngan1>.
- ระบบทะเบียนและประเมินผล. (2556). **ระบบทะเบียนและประเมินผล ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** [ออนไลน์] ได้จาก: <http://reg3.sut.ac.th/registrar/home.asp?avs=41520.4809606482>.
- รายงานการประเมินตนเอง. (2554). **รายงานการประเมินตนเอง.** ปีการศึกษา 2554 (พฤษภาคม 2554 – เมษายน 2555) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส. (2545). **องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.** ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เรียนอย่าง smile ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** (2556). นครราชสีมา : เลิศศิลป์ (1994).
- ลำเพา สุกะ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช**

- ลาดกระบัง. วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2556 หน้า 38-50.
- ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี. วารสารพยาบาลกระทรวง สาธารณสุข. หน้า 98-108.
- ศรัณย์ รื่นณรงค์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขต จตุจักร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศัพทานุกรมไทย. (2541). ศัพทานุกรมไทย ฉบับเฉลิมฉลองกาญจนาภิเษก. กรุงเทพฯ : อักษร เจริญทัศน์.
- ศักดิ์ชัย จันทะแสง. การศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศกลวรรณ กาญจนภักดิ์. (2549). การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขา การวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สกุล มูลแสดง. (2549). การพัฒนานิสัยการเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วารสารการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (เม.ย.-มิ.ย.) หน้า 443-461.
- สุคนธา โหศิริ. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการ ส่งเสริมสุขภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. วิทยานิพนธ์ ภาควิชาการประเมินและการ วิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2552). การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดดา.
- สำรวน ชินจันทิก. (2547). การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาการจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทสามัคคีสาสน์ จำกัด.

- อนูวัตติ คุณแก้ว. (2555). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงและต่ำของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. งานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อรุณ รักธรรม. (2545). “ภาวะผู้นำและบทบาทของผู้นำในการทำงานร่วมกัน” ใน เอกสารคำสอน
ชุดวิชาพฤติกรรมมนุษย์และจริยธรรมทางธุรกิจ หน่วยที่ 6. พิมพ์ครั้งที่ 3 หน้า 191 –
240. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- เอนก แสนมหาชัย. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความพึง
พอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับ ปวส. 2
สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. วิทยานิพนธ์. คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- Bland, JM. and Altman, DG. (1996). Transformations, means and confidence
intervals. BMJ. 312: 1079.
- Bloom, Benjamin S. (1976). Human Characteristics and School Learning. New York
: McGraw-Hill.
- Greenberg, Jerald and Robert A. Baron. (2003). Behavior in Organizations :
Understanding and Managing the Human Side of Work. 8th ed. Pearson
Education, Inc, New Jersey.
- Stiggins, Richard J. (1994). Student-Centered Classroom Assessment. Newyork :
Maxwell Macmillan College Publishing Company.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามวิจัยสถาบัน

แบบสอบถามวิจัยสถาบัน
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ฉะนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูก หรือผิด คำตอบของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา และยังเป็นการส่งเสริมและสนับสนุน ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น
2. ขอให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อข้อความแต่ละข้อ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องทางขวามือของข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว **โดยให้นักศึกษาเลือกตอบตรงกับสิ่งที่นักศึกษปฏิบัติจริงในการเรียนมากที่สุด ไม่ใช่ตามที่ นักศึกษาคิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น** โดยแบ่งระดับการให้คะแนนตัวแปร ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน
3. โปรดอ่านคำชี้แจงและข้อความให้ชัดเจนก่อนตอบคำถามในแต่ละตอน
4. ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพราะหากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้แบบสอบถามนี้ไม่สมบูรณ์ และไม่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ได้
5. ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น และจะสงวนคำตอบของท่านไว้ เป็นความลับซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด
6. ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้

แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน

คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ปี 3

ปี 4

มากกว่าปี 4

3. สังกัดสำนักวิชา

วิทยาศาสตร์ สาขาวิชา.....

เทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชา.....

วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชา.....

เทคโนโลยีสังคม สาขาวิชา.....

แพทยศาสตร์ สาขาวิชา.....

พยาบาลศาสตร์

4. แต่มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 .....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน
คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1 พฤติกรรมในการเรียน

ท่านมีพฤติกรรมในการเรียน โดยมีระดับการปฏิบัติจริง ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมในการเรียน	ระดับการปฏิบัติจริง				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้าอ่านบทเรียนล่วงหน้าเสมอ					
2. ข้าพเจ้ามาทันเวลาเข้าเรียน					
3. ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนและพร้อมที่จะเรียน					
4. ข้าพเจ้ามีสมาธิในขณะที่เรียน					
5. ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย					
6. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส					
7. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและไม่นำเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ขึ้นมาใช้งานในขณะที่อาจารย์สอน					
8. ข้าพเจ้าจดบันทึกทุกครั้งขณะเรียน					
9. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองไม่พูดคุยกับเพื่อน ในขณะที่เรียนได้					
10. ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน					
11. ข้าพเจ้าทำงานส่งตรงตามกำหนดเวลา					
12. ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียน					
13. ข้าพเจ้าทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายให้ด้วยตนเอง					
14. ข้าพเจ้าค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุด					

2.2 คุณภาพการสอน

ท่านมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ โดยมีระดับความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

คุณภาพการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ก่อนทำการสอน					
2. อาจารย์มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ					
3. อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนและแนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม					
4. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และการเตรียมพร้อมในการสอน มีความเหมาะสม					
5. อาจารย์มีการจัดทำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและมีความทันสมัยอยู่เสมอ					
6. อาจารย์จัดทำสื่อการสอนที่หลากหลาย					
7. อาจารย์มีวิธีการสอนที่เหมาะสมและข้าพเจ้ายอมรับความสามารถของอาจารย์					
8. อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาในวิชาที่สอนได้อย่างเข้าใจและชัดเจน					
9. อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอนอยู่เสมอ					
10. อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในขณะที่ทำการสอน					
11. ในการเรียนข้าพเจ้ามีความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมที่อาจารย์จัดให้					
12. เนื้อหาที่อาจารย์นำมาสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง					

2.3 เจตคติต่อการเรียน

ท่านมีเจตคติต่อการเรียน โดยมีระดับการปฏิบัติจริง ดังต่อไปนี้

เจตคติต่อการเรียน	ระดับการปฏิบัติจริง				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในชั้นเรียนมีความสำคัญกับการเรียนการสอน					
2. ข้าพเจ้ามีความพอใจและสนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
3. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี					
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จำเป็นต้องใช้ความรับผิดชอบในการเรียนสูง					
5. ถ้าข้าพเจ้ามีเวลา จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนในห้องเรียน					
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ					
7. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียน					
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีคุณค่า					
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องขยันและมีความอดทนสูง					
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องใช้สติปัญญาและทักษะสูง					
11. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนในระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตได้					

2.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ท่านมีความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยมีระดับการปฏิบัติจริง ดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์กับเพื่อน	ระดับการปฏิบัติจริง				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้ามีความพอใจในการคบเพื่อนในปัจจุบัน					
2. ข้าพเจ้ามีความพอใจเมื่อมีการทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน					
3. ข้าพเจ้ายอมรับในพฤติกรรมของเพื่อน					
4. ข้าพเจ้าพอใจในการที่เพื่อนให้การยอมรับ					
5. ข้าพเจ้าพอใจในความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของเพื่อน					
6. ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้					
7. ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่อได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน					
8. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ เมื่อเกิดปัญหา					
9. ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกันกับเพื่อน					
10. ข้าพเจ้าได้รับการเชื่อถือจากเพื่อนๆ ในการให้ปรึกษา					
11. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					
12. ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน					

2.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ท่านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีระดับการปฏิบัติจริง ดังต่อไปนี้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับการปฏิบัติจริง				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ข้าพเจ้ามีการวางแผนการเรียนเสมออย่างต่อเนื่อง					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าความสำเร็จทางการเรียนจะเป็นตัวกำหนดอนาคตของตนเอง					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น					
4. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน จะรีบทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
5. หากผลการเรียนออกมาไม่ดี ข้าพเจ้าจะพยายามศึกษาหาความรู้ให้มากขึ้น					
6. ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง					
7. เมื่อได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ข้าพเจ้าจะไม่ลอกงานของผู้อื่นส่งอาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสูง					
8. ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจมากถ้าผลการเรียนสูงกว่าเพื่อน					
9. ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเองสูง					
10. เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายที่จะเป็นผู้หนึ่งที่จะทำงานกลุ่มให้เสร็จได้ด้วยดี					
11. ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะต้องได้คะแนนสอบมากกว่าเพื่อนที่เรียนดีกว่า ในการสอบครั้งต่อไป					
12. ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะได้คะแนนสูงในการเรียนระดับปริญญาตรี					
13. ข้าพเจ้ามักเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ที่เรียนเก่งกว่า เพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง					
14. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เสมอ					
15. ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนระดับปริญญาตรี มีความสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของท่านในขณะนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัยฯ ปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

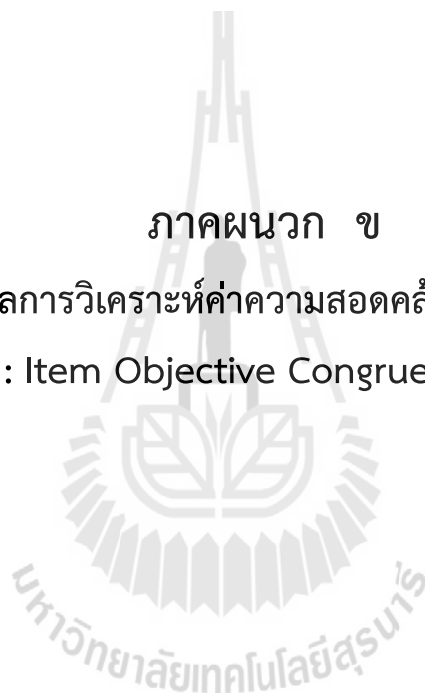
.....

“ขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถาม”

ภาคผนวก ข

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา

(IOC : Item Objective Congruence Index)

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา

(IOC : Item Objective Congruence Index)

จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

แบบประเมินความรู้ ความเข้าใจ การวิจัย

คำชี้แจง ความหมายตัวชี้วัด :

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามประเด็นที่ต้องการวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามประเด็นที่ต้องการวัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามประเด็นที่ต้องการวัด

จุดประสงค์ความคิดเห็น พฤติกรรมในการเรียน	คะแนนการพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
1. ข้าพเจ้าอ่านบทเรียนล่วงหน้าเสมอ	3	-	-	1	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้ามาทันเวลาเข้าเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนและพร้อมที่จะเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
4. ข้าพเจ้านั่งรออาจารย์เข้าสอนเสมอ	2	-	1	0.3	ตัดทิ้ง
5. ข้าพเจ้ามีสมาธิในขณะที่เรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย	3	-	-	1	ใช้ได้
7. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส	3	-	-	1	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและไม่นำเครื่องมือสื่อสารใด ๆ ขึ้นมาใช้งานในขณะที่อาจารย์สอน	3	-	-	1	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้าจดบันทึกทุกครั้งขณะเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
10. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองไม่พูดคุยกับเพื่อน ในขณะที่เรียนได้	3	-	-	1	ใช้ได้
11. ข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายในชั้นเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
12. ข้าพเจ้าทำงานส่งตรงตามกำหนดเวลา	3	-	-	1	ใช้ได้
13. ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
14. ข้าพเจ้าทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายให้ด้วยตนเอง	3	-	-	1	ใช้ได้
15. ข้าพเจ้าค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุด	3	-	-	1	ใช้ได้

จุดประสงค์ความคิดเห็น คุณภาพการสอน	การพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
1. อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ก่อนทำการสอน	2	1	-	0.6	ใช้ได้
2. อาจารย์มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รูปแบบ	3	-	-	1	ใช้ได้
3. อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนและแนะนำแหล่งศึกษา ค้นคว้าที่เหมาะสม	3	-	-	1	ใช้ได้
4. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และการเตรียมพร้อมในการ สอนมีความเหมาะสม	3	-	-	1	ใช้ได้
5. อาจารย์มีการจัดทำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและ มีความทันสมัยอยู่เสมอ	3	-	-	1	ใช้ได้
6. อาจารย์จัดทำสื่อการสอนที่หลากหลาย	3	-	-	1	ใช้ได้
7. อาจารย์มีวิธีการสอนที่เหมาะสมและข้าพเจ้ายอมรับ ความสามารถของอาจารย์	2	1	-	0.6	ใช้ได้
8. อาจารย์สามารถอธิบายเนื้อหาในวิชาที่สอนได้อย่างเข้าใจและ ชัดเจน	3	-	-	1	ใช้ได้
9. อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอนอยู่เสมอ	3	-	-	1	ใช้ได้
10. อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในขณะที่ทำการ สอน	3	-	-	1	ใช้ได้
11. ในการเรียนข้าพเจ้ามีความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมที่อาจารย์ จัดให้	2	1	-	0.6	ใช้ได้
12. เนื้อหาที่อาจารย์นำมาสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	3	-	-	1	ใช้ได้

จุดประสงค์ความคิดเห็น เจตคติต่อการเรียน	การพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในชั้นเรียนมีความสำคัญกับการเรียนการสอน	3	-	-	1	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้ามีความพอใจและสนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3	-	-	1	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี	3	-	-	1	ใช้ได้
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จำเป็นต้องใช้ความรับผิดชอบในการเรียนสูง	3	-	-	1	ใช้ได้
5. ถ้าข้าพเจ้ามีเวลา จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนในห้องเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ	3	-	-	1	ใช้ได้
7. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียน	3	-	-	1	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีคุณค่า	3	-	-	1	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องขยันและมีความอดทนสูง	3	-	-	1	ใช้ได้
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี ต้องใช้สติปัญญาและทักษะสูง	3	-	-	1	ใช้ได้
11. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนในระดับปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี	3	-	-	1	ใช้ได้
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรี จะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตได้	3	-	-	1	ใช้ได้

จุดประสงค์ความคิดเห็น ความสัมพันธ์กับเพื่อน	การพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
1. ข้าพเจ้ามีความพอใจในการคบเพื่อนในปัจจุบัน	2	1	-	0.6	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้ามีความพอใจเมื่อมีการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน	3	-	-	1	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้ายอมรับในพฤติกรรมของเพื่อน	3	-	-	1	ใช้ได้
4. ข้าพเจ้าพอใจในการที่เพื่อนให้การยอมรับ	3	-	-	1	ใช้ได้
5. ข้าพเจ้าพอใจในความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของเพื่อน	3	-	-	1	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนได้	2	1	-	0.6	ใช้ได้
7. ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่อได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน	2	1	-	0.6	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ เมื่อเกิดปัญหา	3	-	-	1	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อน	3	-	-	1	ใช้ได้
10. ข้าพเจ้าได้รับการเชื่อถือจากเพื่อนๆ ในการให้ปรึกษา	3	-	-	1	ใช้ได้
11. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	3	-	-	1	ใช้ได้
12. ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน	3	-	-	1	ใช้ได้

จุดประสงค์ความคิดเห็น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	การพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
1. ข้าพเจ้ามีการวางแผนการเรียนเสมออย่างต่อเนื่อง	3	-	-	1	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้าคิดว่าความสำเร็จทางการเรียนจะเป็นตัวกำหนด อนาคตของตนเอง	3	-	-	1	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้าคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและ จำเป็น	3	-	-	1	ใช้ได้
4. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน จะรีบทำให้เสร็จ โดยเร็วที่สุด	3	-	-	1	ใช้ได้
5. หากผลการเรียนออกมาไม่ดี ข้าพเจ้าจะพยายามศึกษาหา ความรู้ให้มากขึ้น	3	-	-	1	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	2	1	-	0.6	ใช้ได้
7. เมื่อได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ข้าพเจ้าจะไม่ลอกงานของ ผู้อื่นส่งอาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสูง	3	-	-	1	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจมากถ้าผลการเรียนสูงกว่าเพื่อน	2	1	-	0.6	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเองสูง	2	1	-	0.6	ใช้ได้
10. เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายที่จะเป็นผู้หนึ่ง ที่ทำงานกลุ่มให้เสร็จได้ด้วยดี	3	-	-	1	ใช้ได้
11. ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะต้องได้คะแนนสอบมากกว่าเพื่อนที่เรียน ดีกว่า ในการสอบครั้งต่อไป	2	1	-	0.6	ใช้ได้
12. ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะได้คะแนนสูงในการเรียนระดับปริญญา ตรี	3	-	-	1	ใช้ได้
13. ข้าพเจ้ามักเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ที่เรียนเก่งกว่า เพื่อจะได้ พัฒนาศักยภาพของตนเอง	3	-	-	1	ใช้ได้
14. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เสมอ	3	-	-	1	ใช้ได้
15. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนระดับปริญญาตรี มีความสำคัญ สำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	3	-	-	1	ใช้ได้

การหาค่าความสอดคล้อง : ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์
(IOC : Item Objective Congruence Index)

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1,2,3

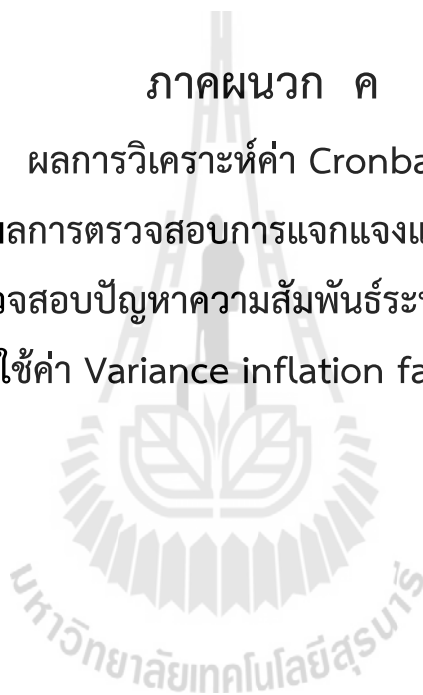
N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตัวอย่าง : การหาค่า IOC

จุดประสงค์ความคิดเห็น	การพิจารณา				
	+1	0	-1	IOC	สรุปผล
ข้อคำถามที่ 1 : $IOC = (3 \times 1) + (0 \times 0) + (0 \times -1)/3 = 1$	3	0	0	1	ใช้ได้
ข้อคำถามที่ 2 : $IOC = (2 \times 1) + (1 \times 0) + (0 \times -1)/3 = 0.6$	2	1	0	0.6	ใช้ได้
ข้อคำถามที่ 3 : $IOC = (2 \times 1) + (0 \times 0) + (0 \times -1)/3 = 0.3$	2	0	1	0.3	ปรับปรุง
ข้อคำถามที่ 4 : $IOC = (1 \times 1) + (2 \times 0) + (0 \times -1)/3 = 0.3$	1	2	0	0.3	ปรับปรุง
ข้อคำถามที่ 5 : $IOC = (1 \times 1) + (0 \times 0) + (2 \times -1)/3 = 0$	1	0	2	0	ตัดทิ้ง

ผลสรุป : ค่า IOC มีค่า -1 ถึง 1 ค่าถามที่ดีควรมีค่า IOC เข้าใกล้ 1 ถ้าต่ำกว่า 0.5 ควรปรับปรุง/แก้ไข
ข้อคำถาม

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่า Cronbach's
ผลการตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติ
ผลการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ
โดยใช้ค่า Variance inflation factor (VIF)

ผลการหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.859	69

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เพศ	260.5439	736.028	.039	.860
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	260.6227	737.283	-.010	.860
คะแนนเฉลี่ยสะสม 1-56	259.5303	735.387	.066	.860
สังกัดสำนักวิชา	247.0954	677.428	-.016	.946
พฤติกรรมในการเรียน	259.5500	721.370	.313	.857
พฤติกรรมในการเรียน	258.2651	719.535	.353	.857
พฤติกรรมในการเรียน	258.1348	712.964	.492	.856
พฤติกรรมในการเรียน	258.7469	720.045	.415	.857
พฤติกรรมในการเรียน	259.3712	717.845	.355	.857
พฤติกรรมในการเรียน	259.3621	719.720	.343	.857
พฤติกรรมในการเรียน	258.8197	714.089	.386	.856
พฤติกรรมในการเรียน	258.2318	711.957	.475	.855
พฤติกรรมในการเรียน	258.7257	717.476	.379	.857
พฤติกรรมในการเรียน	258.2348	716.590	.426	.856
พฤติกรรมในการเรียน	258.0227	716.336	.455	.856
พฤติกรรมในการเรียน	259.2833	717.470	.409	.856
พฤติกรรมในการเรียน	258.6106	716.177	.415	.856
พฤติกรรมในการเรียน	259.3863	721.708	.262	.858

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
คุณภาพการสอน	257.8621	721.466	.367	.857
คุณภาพการสอน	258.3833	720.590	.370	.857
คุณภาพการสอน	258.1409	717.762	.454	.856
คุณภาพการสอน	257.7712	718.590	.442	.856
คุณภาพการสอน	257.9287	720.990	.406	.857
คุณภาพการสอน	258.2590	718.043	.423	.856
คุณภาพการสอน	257.9893	718.647	.444	.856
คุณภาพการสอน	258.1469	718.855	.428	.857
คุณภาพการสอน	257.8197	719.277	.462	.856
คุณภาพการสอน	257.8893	718.735	.442	.856
คุณภาพการสอน	258.3136	715.897	.450	.856
คุณภาพการสอน	258.0045	715.857	.459	.856
เจตคติต่อการเรียน	257.8530	724.005	.357	.857
เจตคติต่อการเรียน	258.3712	715.602	.544	.856
เจตคติต่อการเรียน	258.0621	718.237	.462	.856
เจตคติต่อการเรียน	257.7318	716.119	.501	.856
เจตคติต่อการเรียน	258.5439	716.201	.435	.856
เจตคติต่อการเรียน	258.0136	711.177	.553	.855
เจตคติต่อการเรียน	258.3772	713.596	.529	.855
เจตคติต่อการเรียน	257.8045	712.931	.553	.855
เจตคติต่อการเรียน	257.6863	714.568	.519	.856
เจตคติต่อการเรียน	257.8681	716.158	.471	.856
เจตคติต่อการเรียน	258.1833	716.994	.476	.856
เจตคติต่อการเรียน	257.9257	711.086	.558	.855
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	257.8378	720.414	.397	.857
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.0318	718.632	.398	.857
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.1136	717.342	.435	.856
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.0015	716.813	.493	.856

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	257.9560	717.603	.467	.856
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.1045	719.455	.373	.857
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	257.9924	718.386	.422	.857
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.0500	719.201	.384	.857
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.0015	716.928	.507	.856
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.1378	716.676	.479	.856
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	257.9015	718.096	.484	.856
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	258.1318	716.631	.433	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.5590	715.967	.507	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.0772	715.477	.514	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.0893	715.844	.504	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.4197	710.963	.574	.855
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.1863	715.378	.524	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.2954	722.289	.368	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.6106	721.550	.323	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.5833	720.975	.300	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.2227	720.226	.359	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.2803	715.258	.505	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.6590	720.730	.318	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.2409	713.273	.499	.856
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.6500	720.693	.301	.857
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	258.4136	712.678	.533	.855
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	257.8500	715.031	.480	.856

ผลการวิเคราะห์ค่า Cronbach's จำแนกตามหัวข้อ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.867	14

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
พฤติกรรมในการเรียน	42.63	53.077	.504	.859
พฤติกรรมในการเรียน	41.38	53.950	.436	.863
พฤติกรรมในการเรียน	41.24	53.686	.459	.861
พฤติกรรมในการเรียน	41.84	53.365	.606	.855
พฤติกรรมในการเรียน	42.46	51.194	.605	.853
พฤติกรรมในการเรียน	42.44	52.899	.513	.859
พฤติกรรมในการเรียน	41.91	50.971	.546	.857
พฤติกรรมในการเรียน	41.34	52.525	.505	.859
พฤติกรรมในการเรียน	41.82	52.415	.536	.857
พฤติกรรมในการเรียน	41.33	53.167	.515	.858
พฤติกรรมในการเรียน	41.12	54.968	.396	.864
พฤติกรรมในการเรียน	42.35	51.895	.610	.854
พฤติกรรมในการเรียน	41.71	51.797	.601	.854
พฤติกรรมในการเรียน	42.47	51.863	.509	.859

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.910	12

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
คุณภาพการสอน	43.04	38.562	.555	.907
คุณภาพการสอน	43.54	37.892	.621	.904
คุณภาพการสอน	43.29	37.600	.680	.901
คุณภาพการสอน	42.94	37.906	.657	.902
คุณภาพการสอน	43.09	38.190	.662	.902
คุณภาพการสอน	43.41	37.459	.658	.902
คุณภาพการสอน	43.15	37.390	.728	.899
คุณภาพการสอน	43.31	37.646	.670	.902
คุณภาพการสอน	42.99	38.573	.634	.903
คุณภาพการสอน	43.06	37.678	.677	.901
คุณภาพการสอน	43.47	37.624	.605	.905
คุณภาพการสอน	43.18	37.655	.599	.905

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.879	12

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เจตคติต่อการเรียน	43.05	36.120	.388	.879
เจตคติต่อการเรียน	43.56	35.060	.485	.875
เจตคติต่อการเรียน	43.25	34.947	.481	.875
เจตคติต่อการเรียน	42.94	33.002	.680	.864
เจตคติต่อการเรียน	43.72	35.236	.363	.883
เจตคติต่อการเรียน	43.22	32.404	.672	.864
เจตคติต่อการเรียน	43.55	34.693	.460	.876
เจตคติต่อการเรียน	43.02	32.371	.701	.862
เจตคติต่อการเรียน	42.90	32.591	.698	.862
เจตคติต่อการเรียน	43.08	32.696	.671	.864
เจตคติต่อการเรียน	43.38	33.786	.584	.869
เจตคติต่อการเรียน	43.14	32.015	.698	.862

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.924	12

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.25	42.131	.708	.917
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.45	41.810	.671	.918
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.53	41.226	.736	.915
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.42	42.220	.706	.917
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.37	42.556	.659	.919
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.52	41.911	.644	.919
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.41	41.482	.731	.916
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.46	41.641	.683	.918
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.43	42.193	.725	.916
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.57	41.977	.703	.917
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.34	43.387	.607	.921
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	43.55	42.248	.605	.921

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.853	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.13	45.969	.488	.844
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.67	45.991	.478	.845
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.67	45.502	.531	.842
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.00	45.227	.506	.843
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.77	45.657	.522	.842
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.87	46.888	.415	.848
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.17	46.811	.343	.852
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.16	44.663	.473	.845
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.81	46.298	.399	.849
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.85	45.436	.521	.842
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.22	44.398	.522	.842
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.82	44.110	.580	.839
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	51.22	44.581	.473	.845
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.99	44.274	.592	.838
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	50.42	45.496	.474	.845

Cronbach's Alpha ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.859

ผลการตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติ

The Kolmogorov-Smirnov Test

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50			กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
พฤติกรรมการเรียน	.073	218	.006	.062	121	.200*
คุณภาพการสอน	.062	218	.043	.100	121	.005
เจตคติต่อการเรียน	.088	218	.000	.080	121	.057
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.065	218	.025	.087	121	.024
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.057	218	.085	.075	121	.091

ผลการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

โดยใช้ค่า Variance inflation factor (VIF)

กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≤ 2.50

Coefficients ^a							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	2.049	.135		15.129	.000		
พฤติกรรมการเรียน	.065	.033	.158	1.937	.054	.687	1.455
คุณภาพการสอน	.018	.034	.047	.542	.589	.619	1.615
เจตคติต่อการเรียน	-.059	.042	-.150	-1.404	.162	.402	2.490
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.020	.027	.058	.753	.453	.767	1.303
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.000	.046	-.001	-.009	.993	.406	2.463

a. Dependent Variable: คะแนนเฉลี่ยสะสม 1-56

กลุ่มผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ≥ 2.50

Coefficients ^a							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	2.773	.355		7.809	.000		
พฤติกรรมกรเรียน	.233	.071	.357	3.293	.001	.669	1.495
คุณภาพการสอน	-.007	.076	-.011	-.098	.922	.673	1.485
เจตคติต่อการเรียน	-.201	.121	-.233	-1.663	.099	.399	2.503
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	.100	.086	.134	1.166	.246	.591	1.691
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-.045	.116	-.049	-.388	.699	.483	2.072

a. Dependent Variable: คะแนนเฉลี่ยสะสม 1-56

ภาคผนวก ง
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยสถาบัน

บันทึกข้อความ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน่วยงาน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ โทรศัพท์ 4158 โทรสาร 4185
ที่ ศธ 5611(14)/พิเศษ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2556
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงส ดาราคักดี

ตามที่ ดิฉันนางกานดา คำมาก และคณะได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการจัดทำโครงการวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยฯ ในโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังทราบแล้วนั้น ในกรณีนี้ ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลในโครงการวิจัยฯ ดังกล่าว ทั้งนี้ โปรดพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อในแบบสอบถามวัดตรงตามจุดประสงค์ในแต่ละด้านที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกา ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
- กา ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

(รายละเอียดดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

13 พ.ย. 2556

(นางกานดา คำมาก)
หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
วันที่ 14 พ.ย. 2556
เวลา 17.22 น.

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
รับที่ 048012b
รับที่ 13 พ.ย. 2556
เวลา 14.06 น.

บันทึกข้อความ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
รับที่ 3714/56
วันที่ 14 พ.ย. 2556
เวลา 12.05

หน่วยงาน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ โทรศัพท์ 4158 โทรสาร 4185
ที่ ศธ 5611(14)/พิเศษ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2556
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

① เรียน คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม (ผ่านคณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์)

ตามที่ ดิฉันนางกานดา คำมาก และคณะได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการจัดทำโครงการวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยฯ ในโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังทราบแล้วนั้น ในการนี้ ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดของท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล ดอนขวา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลในโครงการวิจัยฯ ดังกล่าว ทั้งนี้ โปรดพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อในแบบสอบถามวัดตรงตามจุดประสงค์ในแต่ละด้านที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกา ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
  - กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
  - กา ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
- (รายละเอียดตั้งเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

② เรียน รศ.ดร.ขวัญกมล

เพื่อโปรดพิจารณาในตามอนุเคราะห์

ว.ดช
14 พ.ย. 56

(อาจารย์ ดร.ศุภกฤษย์ นิวัฒน์เทกุล)
รองคณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
รักษาการแทนคณบดี

(นางกานดา คำมาก)
หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

(อาจารย์ ดร.พรเทพ ราชานาวี)

รักษาการแทนหัวหน้าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

③ เรียน คณบดี สำนักฯ

(พณ หน.สรร พท)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

และได้ลงนามแล้วพร้อมแนบ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

15 พ.ย. 56

Wangwong Anutitaya
(อาจารย์ ดร.พงษ์ฤทธิ์ ครอบประภษา)
รักษาการแทนคณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์
13 พ.ย. 2556
15 พ.ย. 56

บันทึกข้อความ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
รับที่..... 5489.156
วันที่..... 13 พ.ย. 2556
เวลา..... 14.58 น.

หน่วยงาน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ โทรศัพท์ 4158 โทรสาร 4185
ที่ ศธ 5611(14)/พิเศษ วันที่ 13 พฤศจิกายน 2556
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา (ผ่านคณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์)

ตามที่ ดิฉันนางกานดา คำมาก และคณะได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการจัดทำโครงการวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยฯ ในโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังทราบแล้วนั้น ในการนี้ ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดของท่าน คือ คุณจิตตานันท์ ติกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลในโครงการวิจัยฯ ดังกล่าว ทั้งนี้ โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามวัดตรงตามจุดประสงค์ในแต่ละด้านที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกา ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้
กา ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
(รายละเอียดดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางกานดา คำมาก)
หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

(อาจารย์ ดร.พรเทพ ราชนาวิ)

รักษาการแทนหัวหน้าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

นางศุภมาส อมรรัตน์
(อาจารย์ ดร.นายคุณิ์ กรบประดา)
รักษาการแทนคณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ฯ
13 พ.ย. 2556

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล : นางกานดา คำมาก (หัวหน้าโครงการ)

ระดับการศึกษา:

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, 2556

บริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2546

ประสบการณ์ในงานวิจัย:

กานดา คำมาก. (2555). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานใน
อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์.
นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

กานดา คำมาก. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาแคลคูลัส 1.
รายงานการวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

[ผู้วิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]

วารี วิตจาया, รุ่งฤดี ศรีสวัสดิ์, จิตตานันท์ ติกุล, ศจีรา คุปพิทยานันท์ และกานดา คำมาก.
(2548). แนวโน้มความต้องการหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา. รายงานการวิจัย.
นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

[ผู้ร่วมวิจัย, แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี]

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่ :

❖ ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ:

กานดา คำมาก. (2555). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานใน
อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการ
มทร.อีสาน (ฉบับพิเศษ) ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2556)

กานดา คำมาก. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาแคลคูลัส 1. วารสาร
เทคโนโลยีสุรนารี Suranaree Journal of Social Science ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มิถุนายน
2558)

สถานที่ติดต่อ: สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

โทรศัพท์ 044-224-158 โทรศัพท์ 044-224-185

E-mail: karnda@sut.ac.th

2. ชื่อ – นามสกุล : นางสาวภัทรารวรรณ สุนทราศรี (ผู้ร่วมวิจัย)

ระดับการศึกษา:

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2552

ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2539

ประสบการณ์ในงานวิจัย:

ภัทรารวรรณ สุนทราศรี. (2552). **ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**. วิทยานิพนธ์. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่:

ภัทรารวรรณ สุนทราศรี ประยูทธ ไทยธานี และ อภิชัย เหมะธูลิน. (2552). **ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**. การประชุมวิชาการ ม.อบ. วิจัย ครั้งที่ 3. โรงแรมสุนีย์ แกรนด์ แอนด์ คอนเวนชัน เซ็นเตอร์ อุบลราชธานี วันที่ 28 – 29 กรกฎาคม 2552 หน้า 31 – 40.

สถานที่ติดต่อ: ส่วนธุรการ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 044-224-184 โทรสาร 044-224-185
E-mail: fiat@sut.ac.th